

MAGYAR FILM

FILMKAMARAI ÉS MOZIEGYESÜLETI SZAKLAP

BUDAPEST, 1940. JÚLIUS 6.

EGYES SZÁM ÁRA: 60 FILLÉR.

II. ÉVFOLYAM, 27. SZÁM

A KÉT TÖKFEJ

STAN és **PAN** egyetlen idei slágerwignjátéka
(LAUREL ÉS HARDY)
16 NAP A ROYAL APOLLOBAN
3 HÉT A CASINOBAN
Kösse le Ön is!

A Hunnia Filmgyár
Filmkölcsönzője
második kivételes
sikerét aratja
ebben a szezonban
a PALACE filmszínházban!

Cary Grant

Victor Mc. Laglen

A PALACE FILMSZÍNHÁZ SZEMÉLYZETÉNEK
JUTOIT AZA SZERENCSE, HOGY E SZEZON MÁSODIK
KIMAGASLÓ NAGY SIKERÉHEZ:

GUNGA DIN

CIMŰ RKO FILMJÉNEK

A 250-**IK**

ELŐADÁSA ALKALMÁBOL ISMÉT GRATULÁLHAT
A HUNNIA FILMGYÁR RT. FEK. IGAZGATÓSÁGÁNAK.

1940. JÚNIUS 26.

Douglas Fairbanks Jr.

Gunga Din

Önnnek is ilyen
öröme lehet, ha
Hunnia-filmet játszik!

FILMKAMARAI ÉS MOZIEGYESÜLETI SZAKLAP

II. ÉVFOLYAM, 27. SZÁM.
BUDAPEST, 1940. JÚLIUS 6.
Megjelenik minden szombaton

Főszerkesztő:
ÁGOTAI GÉZA dr.
Felelős szerkesztő:
VÁCZI DEZSŐ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VI., Bajza-utca 18.
Telefon: 220—855, 422—961

Postatakarékpénztári
csékszámla száma: 15.410.
Kiadótulajdonos.

a Színművészeti és Filmművészeti
Kamara

Felelős kiadó:
Lieber László dr.

Kiadóhivatali főnök:
Gyimesy Kásás Ernő

Előfizetési ár:
egy évre 30 pengő
fél „ 16 pengő

A szerkesztők címe:

Dr. ÁGOTAI GÉZA

Iroda: IX., Könyves Kálmán körút 15.

Telefon: 146—346

Lakás: XI., Fűrj utca 4. T.: 257—036

VÁCZI DEZSŐ

Lakás: VIII., Üllői út 42. T.: 136—386

Készült a Centrum Kiadóvállalat Rt.
nyomdájában.

Budapest, VIII., Gyulai Pál-utca 14.

Telefon: 144—422, 144—423

Felelős vezető: Csontos Lajos

TARTALOM:

Mérleg a Filmhétről	1
II. Nemzeti Filmhét Lillafüreden (v. d.)	2
A filmkongresszus határozati javaslatai	2
Szóllóssy Alfréd dr. beszéde	3
A filmverseny díjai	4
A lillafüredi II. Nemzeti Filmhét filmkongresszusának előadásszo- rozatából:	
<i>Güttler Antal:</i> A magyar filmgyártás kereske- delmi kérdései	6
Premiermozik műsora	8
Kiss Ferenc és Vaszary Gábor saj- tóperét ismét elnapolták	10
Új filmek:	
Botrány a cirkuszban	10
Nagyvárosi lány	10
Hírek	11
Külföld	11
Híradók	12
Filmcenzura	12
Hirdetők:	
Metro	I
Hunnia	II
Bognár E.	5
Agfa	5
MIF	5
Telefongyár	9
Sláger	III

MAGYAR FILM

Mérleg a Filmhétről

Egy hét távlatában szállunk magunkba, hogy, visszatekintve az idei lillafüredi II. Nemzeti Filmhétre, legalább nyersmérleget készítsünk erről az egyetemes magyar filmparlamentről. Elfogulatlan szemlélődéssel gondolunk vissza az egyhetes filmkongresszusra és filmversenyre, hogy tiszta képet vetíthessünk magunk, a résztvevők és a bármilyen oknál fogva távolmaradtak elé. Felelősségünk teljes és biztos tudatában az alábbiakat állapítjuk meg:

Kétségtelen, hogy a magyar Filmhét ötlete az olasz Biennale mintájára született meg az elmúlt év nyarán. Amíg azonban az évek óta megismétlődő velencei nemzetközi filmverseny a világ minden országának filmtermését hivatott bemutatni, addig a mi filmhetünk — legalább is egyelőre — elsősorban a hazai filmgyártás ügyének fokozottabb propagálását célozza és ezt a célját tavaly valóban el is érte, mert a Filmhét után az akkor már hónapok óta szünetelt magyar filmgyártás rohamos léptekkel indult el félbenmaradt útján, amelynek eredményeképpen az elmúlt gyártási évadban több film készült, mint a megelőző szezonban.

A Filmhét nemes eszméjének pionírjai a tavalyi sikeren felbuzdulva, ebben az esztendőben kibővítették ennek az impozáns szakmai felvonulásnak a programját, mert az idei Filmhét műsorán, a tavalyival szemben, már filmkongresszus is szerepelt különböző időszerű szakmai ügyekről szóló előadások alakjában, amelyek tartását a magyar filmhatóságok, filmintézmények és filmvállalatok vezető férfiai vállalták, diszt, tekintélyt és komoly szakszerűséget biztosítva ilymódon az előadásoknak és azokon keresztül az egész Filmhétnek általában.

A II. Nemzeti Filmhéten lepergett eseményeket e héten már másodikban regisztráljuk a legapróbb részletekig és a nagy anyagra való tekintettel tudósításunkat a jövő héten folytatjuk. Látnivaló a szó szerint közölt beszédekből, előadásokból, a filmverseny részleteiből, a díjkiosztásokból, hogy szinte halmozódtak az események a Filmhét közel tíz napján, délelőtt, délután és este.

Amikor eheti vezető cikkünkben az idei Filmhét mérlegét kívánjuk elkészíteni, talán elegendő hivatkoznunk azokra a határozati javaslatokra, számszerint tizenkettőre, amelyek mintegy aktív egyenlegét képviselik az ezévi reprezentatív szakmai megmozdulásnak. Ezek a tömör határozati javaslatok szűrődtek le a Filmhét filmkongresszusán elhangzott beszédekből, előadásokból, vitákból és tanácskozásokból, amelyek mind a magyar filmgyártás, filmkölcsonzés, filmkereskedelem és filmbemutató ügyét igyekeztek jobb, helyesebb, boldogítóbb irányba terelni mind nemzeti, mind közösségi, mind egyéni megalégedésre.

Meg vagyunk győződve arról, hogy a Filmhétről hamarjában készített kedvező nyersmérlegünk a szakma revizorainak helyeslését is megnyeri. És joggal remélhetjük, hogy ennek a hevenyészett mérlegnek áldásos következményeiben a küszöbön álló új évad folyamán kétségtelenül részünk lesz.

A Filmhétnek lehetnek ellenzői — ellenségei azonban sohasem! — de tagadhatatlan, hogy egyre ragyogóbb táborával, őszinte hűveivel, fokozódó műsorával, vitathatatlan eredményeivel mind szervezesebben bekapcsolódik a magyar filmvilág nemzeti, szociális, művészi, egzisztenciális és társadalmi életébe.

A Filmhét ma már, hogy másodszer pergett le az idei nyáron — úgy érezzük, — iratlan törvényévé emelkedett a magyar filmszakna szervezetének.

Lillafüred, 1940. június végén.

A lillafüredi II. Nemzeti Filmhét eseményeiről írott multheti első beszámolónkban a szerdai nappal bezáróan ismertettük a magyar filmtársadalom idei-nyári összejövetelének megnyitó ünnepségét, filmkongresszusi előadásait és a filmversenyen bemutatásra került magyar és külföldi filmújdonosságokat. A Filmhét első felének programja után a hét második felének ugyancsak bő műsorát ismertetjük az alábbiakban.

Június 27.

Csütörtökön délután először két olasz kultúrfilm került bemutatásra. Mind a kettő az *Enit-Slágér* védjegyét viselte. Az első *Róma szimfóniája* címen az örökkévalóság klasszikus romjait mutatta be, a másik *Lángoló hegyek* címen az Appenin-félsziget tűzhányóit vetítette elének remek színekben.

Utána *Czauper* Miklós *Helikon* filmvállalatának *Vágyakozás* című nagy francia újdonosságát láttuk, amely az ismert *Puskin*-novella: *A postamester* filmváltozata *Harry Baur*-ral a főszerepben. A gall filmszínház legnagyobbjának alakítása ezúttal is a dobbenet erejével hatott.

Június 28.

Pénteken este *Paulovics* Mihály kultúrfilmoperatőr legújabb alkotását láttuk az *Ismerjük meg hazánkat* című filmsorozatból *Tata* címen. A magyar kultúrfilmújdonosság osztatlan tetszést aratott.

Ezt követte a *Hunnia* filmkölcsonzó legfrissebb RKO attrakciója: *Csak egyszer élünk!* *Irene Dunne* legújabb filmje a legderűsebb atmoszférában pergett a finom közönség szinte gyönyörűségére.

Június 29.

A hét utolsó napján, szombaton nagy filmezés zajlott le, mert két játékfilm: egy német és egy magyar került színre a filmverseny keretében.

Délután *Az ifjúság titka* című érdekes *Ufa*-kultúrfilmét láttuk és *A postamester* című nagy *Heinrich George*-drámát, amely — mint a csütörtökön bemutatott *Vágyakozás* című francia film — *Puskin* novellájából készült. A tiszta realizmus jegyében készült német filmújdonosság a magasabb kultúrájú közönség csemegéjét jelenti és felejtethetetlen sikert aratott.

Este közkívánatra ismét az olasz kultúrfilmgyártás gyöngyét láttuk, a *Lángoló hegyek*-et. Utána a *Hunnia-Mester* produkció friss alkotása került színre, a *Dankó Pista* olyan sikerrel, amely a legnagyobb magyar filmsikerekre emlékeztetett.

Június 30.

A vasárnapi záró-ünnepély két kis film bemutatásával kezdődött. Az első kedves csemege volt a tavalyi *Filmhét*-ről és lepergett előttünk a multévi filmből tarka jelenetei és sok emlékezetes momentuma. Ezután az *Omih* színes keskenyfilmje pergett le *Kivápatalja télen* címen. Ruszinszko vadregényes téli panorámáját megtapsolta a közönség.

Mialatt ez a két kis film pergett, a filmverseny zsürije ilést tartott a bemutatott filmek díjazása tekintetében. Munkájuk végeztével, egy óra tájban bevonult a díjazó bizottság a nagy terembe, amelynek elnöki asztalát a követezők foglalták el: vitéz dr. *Haász* Aladár, kultuszminiszteri osztályfőnök, dr. *Jeszzenszky* Andor vidéki főkapitány, dr. *Szöllőssy* Afréd, miniszteri tanácsos, az *Országos Mozgóképvizsgáló Bizottság* elnöke és dr. *Szentpály* István, az *Atelier* filmvállalat igazgatója.

Dr. *Jeszzenszky* Andor nyitotta meg a II. Nemzeti Filmhét záró-ülését. Annak a reményének adott kifejezést, hogy az idei Filmhét bizonyára kedvező hatást fog gyakorolni az új filmgyártási évadra és ez esetben jövőre még nagyobb eredményekről számolhatunk majd be, mint az idén.

Dr. *Szentpály* István emelkedett ezután szólásra, hogy ismertesse azokat a határozati javaslatokat, amelyek a Filmhét filmkongresszusán kialakultak. Bevezetesképpen rámutatott arra, hogy az utolsó két év nagy magyar filmsikerei, a *Bors István*, a *Földindulás*, a *Halálós tavasz*, az *Erdélyi kastély*, a *Dankó Pista* és még néhány emlékezetes hazai újdonosság után kétségtelenül beszélhetünk a magyar film renaissance-áról. Ezek a hivatkozások erősítenek meg bennünket abban, hogy kérésünket a hivatalos fórumok elé terjesszük és reméljük tőlük azt, hogy ezekre a tényleges cselekményekre, ezekre a valóban jelentős művészi teljesítményekre való hivatkozással, illetékes hivatalos fórumok támogatását a jövőben még fokozottabb mértékben fogjuk élvezni.

A Filmhét filmkongresszusán kialakult és 12 pontba foglalt határozati javaslatokat alább adjuk szó szerint:

A filmkongresszus határozati javaslatai

1. Kéréssel és javaslattal fordulunk a nagyméltóságú m. kir. belügyminiszter úrhoz, hogy a magyar filmek után eddig szokásszerűen adományozott úgynevezett boletták helyett az adományt a boletták eddigi értékének megfelelő közpénzben juttassa a filmgyártó cégekhez a cenzúrázásra bemutatott magyar filmek után, még pedig három kategóriába sorozott osztályozás szerint. Az első kategóriába tartoznak azok a különleges értékű, magasabb művészi színvonalú mozgó magyar filmek, amelyek az évi termés legkiemelkedőbb alkotásai. A második kategóriába azok, amelyek a cenzúrabizottság dícséretét kiérdemlik, a harmadik kategóriába pedig a többi filmek. A piacon lévő bolettákat a külföldi filmek cenzúrázásánál, mint eddig is, 2000 P lefizetése helyett lehetne beszoigáltatni, vagy ha módja van a

cenzúrabizottságnak, a kintlévő bolettákat azok árfolyamértékével vásárolja fel.

2. Kéréssel fordulunk a nagyméltóságú m. kir. kereskedelemügyi miniszter úrhoz, valamint a Nemzeti Bankhoz, hogy a magyar filmeknél a valutafelárakat hozza egy nevezőre a filmek importálásánál fizetett felárral. Nevezetesen: szüntesse meg azt a helyzetet, hogy az exportált magyar filmek valutáris ellenértékét alacsonyabb kulcs szerint számítja le, mint a magyar filmgyártók által behozott külföldi filmekért fizetendő valutát.

3. Kéréssel fordulunk a nagyméltóságú m. kir. pénzügyminiszter úrhoz, hogy a magyar filmeknél adjon vizgalmiadó mentességet, úgy, ahogy ez külföldön is szinte kivétel nélkül megvan ott, ahol hazai filmgyártásról

beszélni lehet és ahogy a külföldön is mindenütt a hazai filmgyártás produktumai ilyen módon is támogatásban részesülnek.

4. Ugyancsak a nagyméltóságú m. kir. pénzügyminiszter úrhoz fordulunk azzal, hogy vezesse be a fázisadórendszert a magyar filmek értékesítésénél is oly módon, hogy az eddigi háromszorosan megadóztatott (gyártásnál, kölcsönzésnél és bemutatásnál) forgalmi adók helyett egyszeres adó lerovása történhessenek, mégpedig a mozgóképszínházak által fizetett kölcsönadój felszámítása után.

5. Kéréssel fordulunk a nagyméltóságú m. kir. kereskedelemügyi miniszter úrhoz, hogy a külföldi filmek behozatalára vonatkozó engedélyeket elsősorban magyar filmgyártócégeknek adja meg és hogy csak másodsorban bírálja el azokat a kéréseket, amelyeket ilyen tárgyban nem magyar filmgyártó cégek terjesztenek elő. Köztudomású ugyanis, hogy a magyar filmek gyártásánál egészen kivételes esetekben lehet csak üzleti nyereséggel számolni és így a magyar filmgyártó vállalatnak egyetlen lehetősége az, hogy veszteséget külföldi filmek egyidejű kihelyezésével tudja ellensúlyozni. Viszont előfordult a múltban, hogy több magyar filmgyártó cég egyáltalán nem jutott külföldi filmhez és ilyen módon súlyos veszteséggel adózott a magyar filmgyártásnak.

6. Tisztelettel kérjük az Országos Nemzeti Filmbizottságot: találjon módot arra, hogy önálló filmbank vagy a nagybankok összeállása útján közös hitelakció álljon rendelkezésére a magyar filmgyártásnak, sőt továbbmenően az egész magyar filmszakmának, hogy ilyen módon kiküszöbölhetővé váljék az a most fennálló áldatlan helyzet, hogy a filmgyártáshoz csak igen súlyos kamatterhekkel lehessen tóket szerezni.

7. Az Országos Nemzeti Filmbizottsághoz és egyúttal a Hunnia Filmgyárhoz és a Magyar Filmirodához azzal a kéréssel fordulunk, hogy a műtermek kiadásánál elsősorban azokat a magyar filmgyártócégeket vegye figyelembe, amelyek a magyar filmgyártást már régebben és hivatásszerűen üzik, azokkal a filmgyártókkal szemben, akik magyar filmet csak kényszerűségből és incidentaliter gyártanak, pusztán abból az elgondolásból, hogy meglévő külföldi filmjeiknek egy-egy magyar film birtokában biztosabban tudjanak kihelyezést biztosítani.

8. Kérjük az Országos Nemzeti Filmbizottság hatékony közbenjárását az illetékes minisztériumoknál, elsősorban a nagyméltóságú pénzügyminiszter úrnál, hogy az améta rendelet hatályosítása érdekében rendelkezje el az előzetesen bemutatott és állami ellenőrzés mellett lehelyezett jegyek kötelező használatát, hogy ilyen módon minden visszaélés eleve lehetetlenné váljék és a magyar filmgyártás mentesüljön az évenként súlyos ezreket jelentő úgynevezett améta-ellenőr alkalmazásának kiadásától.

9. Kéréssel fordulunk a nagyméltóságú m. kir. belügyminiszter úrhoz, adjon ki egy rendeletet, amely kimondja, hogy mozgóképszínházhelyiséget kizárólag az arra a helyre engedélyokirattal rendelkező mozgóképgengedélyes vehet bérbe ugyanolyan feltételekkel, mint amilyen feltételekkel a moz-

góképszínház helyiségét az előző főbérlő bérelte. Ezzel a rendelkezéssel meg lehetne szüntetni azt a, sajnos, igen elburjánzott visszaélést, hogy a mozgóképszínházengedélyesek kénytelenek nem a ház tulajdonosokkal tárgyalni a bérleti feltételek tekintetében, hanem a bérleti feltételeket súlyosan megdrágító láncolatokkal, akik illetéketlen és jogtalan haszonnal nehezítik meg a szakmai érdekek érvényesülését.

10. Kéréssel fordulunk a nagyméltóságú m. kir. belügyminiszter úrhoz, hogy rendeljen el amnesztiát arra a tiltott és a fennálló rendelkezésekbe ütköző titkos társulásokra, amelyek gazdasági okokból kényszerű módon burkolt társulásban állanak, ha 30 nappal belül a fennálló titkos társulás tényét bejelentik és a kegyelemben való részesedést a maguk javára kérelmezik és hogy ha a mozgóképszínházi üzem továbbfolytatását illetőleg feltehető róluk, hogy azt most már a rendeletek szigorú betartásával fogják gyakorolni. Megállapításunk szerint ugyanis igen sok mozgóképszínházüzem a maga üzemét, bár saját neve alatt, ténylegesen azonban a fennálló rendeletek megkerülésével, tiltott társulásban folytatja és e társulástól elsősorban azért nem tud szabadulni, mert attól tart, hogy ennek bejelentésével engedélyét veszti.

11. Kérjük a nagyméltóságú m. kir. belügyminiszter úr intézkedését ama visszaélés ellen, hogy egyes mozgóképszínházak filmszükségletét közvetítők alkalmazásával elégítik ki, akik ezzel üzletszerűen foglalkoznak és egyszerre több színház részére is a filmek lekötését csoportosan végzik. Ezek a közvetítők lényegesen megdrágítják a

filmek beszerzését a mozgóképszínházak részére is és ugyanakkor joggal tanak házon szerzésével károsítják meg a filmkölcsönzéssel foglalkozó vállalatokat.

12. Végül a nagyméltóságú m. kir. belügyminiszter urat kérjük: adjon módot a magyar filmgyártásnak arra, hogy magyar filmjeit saját premierszínházában mutathassa be, mert sajnosan kell megállapítani azt a tényt, hogy a premierszínházak elzárkóznak és megnehezítik a magyar filmek premierszínházakban való megjelenését és ezzel lehetetlenné teszik magyar filmek racionális kihasználását és állandósítják azt a tényt, hogy egy-egy magyar film gyártásával — kivételes esetektől eltekintve — veszteséggel kell számolni.

Ezeknek a javaslatoknak az orvoslásától reméli a magyar filmgyártás azt, hogy önmagában megújulhat, hogy azok a művészi elképzelések, amelyek a filmgyártókat kivétel nélkül ma serkentik, valóra válthatók is lesznek és hogy az európai filmgyártás versenyében ilyen módon a magyar filmgyártás a legelső helyekre küzdheti fel magát.

A megjelentek egyhangúan elfogadták a fenti határozati javaslatokat, amelyek rövidesen eljutnak az illetékes filmhatóságokhoz.

Ezután dr. Szöllőssy Alfréd miniszteri tanácsos, a *Filmcenzúra* elnöke tartotta meg seregszemléjét az elmúlt év magyar filmtermelése fölött. A minden szavában biztos ítéletű, értékes beszédet teljességgel itt közöljük:

Szöllőssy Alfréd dr. beszéde

A lepergett héten végigszántottak a magyar filmügy széles területén. Úgy tekinthetjük az elhangzott érdekes és értékes előadásokat, mint egy-egy magot, amelyek ráhullnak erre a felszántott területre; hihetően ki is terebélyesednek és — mindannyiunk igaz öröme — gazdag termést hoznak majd nemzeti filmkultúránk javára.

A múlt évben — ugyancsak a Filmhét záróülésén — azt mondtam, hogy a filmgyártásban a minőségnek meg kell előznie a számszerűséget épen úgy, mint pirkadásnak a hajnalt. Igaz az, hogy megfelelő számú magyar filmre minden játszási évadban szükség van, mert a mozgófényképezés csak ebben az esetben tehetnek eleget jogszabályban idevonatkozóan megállapított kötelezettségüknek. Téves és nemzeti filmkultúránk szempontjából azonban rendkívül káros lenne ebből arra következtetni: gyártunk tehát bármilyen filmet, vagyis törekedünk a számszerűsége, mivel a mozgófényképezés az említett okból az ilyen filmeket is bemutatják. Az efféle szándék — meggyőződésem — hajótörést szenvedne. Biztosíték erre a filmgyártást irányító Országos Nemzeti Filmbizottság, amely éberben őrökdi az, hogy az ilyen próbálkozók a műtermeknek még az árnyékába se jussanak.

Örömmel állapíthatjuk meg, hogy az elmúlt évadban éppen ennek az őrtilálsnak a következtében szaporodott a minőségfilmek száma. Nem lesz talán érdektelen, ha ebből az alkalomból fe-

lelünk arra a kérdésre: mi is hát ez a sokat hangoztatott minőségfilm? Egyesek szerint az a film, amely közönség-sikert arat. Mások szerint filmet minőségfilmmé a szereplők művészi játéka emel. Ismét mások a nagyobb gyártási költséggel készült filmet tartják minőségfilmmé. A filmgyártáshoz kétségkívül pénz kell. Ebből azonban még egyáltalán nem következik az, hogy a nagy költséggel készült film feltétlenül minőségfilm. Ebbe a nagyon kívánatos csoportba — tekintet nélkül a költségekre — csak azok a filmek tarthatnak, amelyek nemzeti filmkultúránk színvonalának emelésére íthón és külföldön alkalmasak. Az ilyen filmek rendszerint közönség-sikert aratnak, mert érdekes tárgyak, pompás rendezésük és a szereplők művészi játéka a nézők tízezreit csalogatja.

Önként felmerül az a további kérdés: miért kell mennél több minőségfilmet készíteni? Voltaképpen erre az előbbiekben már válaszoltunk. Ezenfelül vitathatlan, hogy a minőségfilm — főként az utóbbi időkben — külföldön is egyre több piacot talál. Azzal pedig mindnyájan tisztában vagyunk: országos érdek parancsolóan követeli, hogy a külföld filmgyártásunk révén is mennél jobban megismerje nagy feladatok teljesítésére elhivatott nemzetünket.

A minőségfilm továbbá izlésfinomító, izlésnemesítő is. Távól áll tőlem a mozgóközönség izlésének bírálata, mert erre nem is vagyok hivatott. Arra azonban igenis súlyt kell helyezni, hogy a mozi

közönsége csak nemesen szórakoztató, továbbá ismereteit helyes irányban bővítő filmeket kapjon. Ezt követeli a keresztény és nemzeti szellem, amely létünknek és boldogulásunknak egyedüli szilárd alapja.

Jól tudjuk, hogy mozgófényképüzemünk filmszükségletét a magyar filmek nem fedezik. De még ha fedeznék is, akkor sem lenne kívánatos, hogy értékes külföldi filmalkotásokban a magyar közönség ne gyönyörködjék. Arra azonban semmi szükség sincs, hogy egészen gyenge külföldi filmek peregjenek a mozikban. Ezek kiküszöbölésére egyedül a magyar minőségfilm alkalmas.

És itt meg kell ismételnem azt a tavalyi szemrehányást, hogy a külföldi filmek magyar feliratai még mindig kívánnivalót hagynak hátra magyarosság, irodalmiság és korszerűség szempontjából. Ismét kérem tehát az édekelteket: fontolják meg jobban ezt a munkát, szigorúan megkövetelem és a leghatározottabban kijelentem, hogy a jövőben a cenzúra visszaveti azokat a feliratokat, amelyek az előbb említett szempontokat nem méltányolják.

Megállapíthatjuk, hogy az elmúlt évadban már szaporodott a minőségfilmek száma. Jelentős lépés, örömdetes haladás a multtal szemben. Délibábos gyönyörűség lenne azonban abban ringatózni, hogy elérkeztünk a magyar filmek aranykorához. Ha az elkövetkező években együtt leszünk, bizonyára azt állapítjuk meg: kövezett úton járunk, sok tapasztalatot, hasznosan értékesítettünk, de... épen szükségszerűen fokozott igényeink következtében még előttünk van a magyar filmgyártás aranykora. Nem kétséges, hogy elérjük. El kell érniük, mert el akarjuk érni, el kell érniük, mert magyarok vagyunk!

Nem rövid az előttünk álló út és bizonyára kavicsokra is kell majd lépniük. Ezek a kavicsok azonban előbb-utóbb besimulnak az út kövei közé, szilárdítják annak alapját; következőleg még biztonságosabbá teszik a célhozjutást.

Hogy filmgyártásunk a minőségfilm útjára lépett, ezt az 1939—40. játszási évadban bemutatott számos film bizonyítja. Jól esik ezek felett a filmek felett szemlét tartani, mert a multtal szemben határozott haladást észlelünk. Sablonos tárgyak helyett dicsőséges multunk egy-egy fejezete, majd időszzerű kérdések peregnek le előttünk, mintegy arra figyelmeztetve, hogy a szebb jövőnkért fokozottan kell dolgoznunk. De az is megállapítható e seregszemle során, hogy számos film rendkívül ügyesen egyeztetette össze a művészi szempontokat a közönség igényével; egyszóval: sikerfilm, ideális minőségfilm volt.

Ennek a seregszemlének, — úgy gondoljuk — az a legméltóbb befejezése, ha itt számolunk be a belügyminiszter úrnak az elmúlt évadban bemutatott magyar játékfilmek jutalmazására vonatkozóan a vallás- és közoktatásügyi s iparügyi miniszter úrral egyetértőleg hozott döntéséről.

A rendkívül nagy sikert aratott és művészi szempontból kimagasló *Halálos tavasz* című mozgóképek dícséretben részesül; a kincses Erdélyünkben lejátszódó Erdélyi kastély, a török időkbe visszavezető *Gül Baba*, az egyke szomorú következményeit megrázóan bemutató *Földindulás* és világhírű tudósunk kál-

váriás életét feldolgozó *Semmelweis* című mozgóképek egyenként 3000 pengő, a légítámadás elleni eredményes védekezésre is oktató *Zúgnak a szirénák*, a rendkívül kedves és mulattató *Bercsényi huszárok*, az *Áll a bál* és az új utakon járó *5 óra 40 című mozgófényképek pedig egyenként 2000 pengő jutalmat kapnak.*

*

Öszbetévedt tavaszi napokon pergett le ez a Filmhét. De minden felhőt széttör az öröklé ifjú napsugár; ismét kék ég ragyog majd erre az áldott földre, melynek fiai tavaszi erővel lendülnek munkára nemzeti filmkultúránk fejlesztéséért.

Szent István birodalma gyönyörködjék meg nem szűnő munkájuk mennél számosabb értékese eredményében!

A nagy tapsal fogadott beszéd után dr. *Jeszenszky Andor* mondott köszönetet az előadónak és a filmcenzurabizottságnak a jutalmazásokért és kérte, hogy a magyar filmgyártás és a mozi-társadalom fölött örökös hatóság, illetőleg annak elnöke a jövőben is nyújtsa mindazt a jóindulatot és támogatást, amelyet eddig tanusított.

A filmverseny zsürijének nevében ezután az elnök, vitéz dr. *Haász Aladár* miniszteri osztályfőnök terjesztette elő a díjazó bizottság döntését. A zsüriben a következők foglaltak helyet az elnő-

kön kívül: dr. *Gerevich Tibor*, a művészettörténet egyetemi tanára, dr. *Jeszenszky Andor*, dr. *Szöllőssy Alfréd*, dr. *Balogh László*, *Bánáss József* százados, dr. *Nagy Sándor*, *Cselle Lajos*, dr. *Matolay Géza*, *Ujhelyi József*, *Lasetzky Frigyes* és *Szalontay Kiss Miklós*.

Vitéz dr. *Haász Aladás*, a filmverseny zsürijének elnöke mindenekelőtt köszönetet mondott mind a maga, mind a díjazó bizottság tagjainak nevében a kitüntető bizalomért és hangsúlyozta, hogy a zsüri gondos mérlegelés tárgyává tette: mely filmeknek ítélje oda a díjakat, illetőleg kiket jutalmazzon meg azokkal. Az idén ugyanis a bizottság nem feledkezett meg azokról a személyekről sem, akik munkájukkal a díjazandó filmeket fokozták értékükben. Nyen munkatársai a filmeknek az operatőr, a díszlettervező, a zeneszerző és a színészek. A zsüri főleg az utolsó esztendő filmtermését vizsgálta meg és figyelemmel volt mindazokra a szempontokra, amelyek a kitüntetés fogalmával összeegyeztethetők. Ezek között elsősorban szerepet játszott a magyar lelkiség, a magyar élet megelevenítése és az a művészi forma, amelyben ezek a tulajdonságok a filmekben megnyilatkoznak.

Alább szemléltető módon foglaljuk össze a filmverseny bíráló bizottságának döntését: milyen filmek részesültek jutalomban, kik kaptak személyi díjakat és kik nyertek elismerő oklevelet:

A filmverseny díjai

KULTUSZMINISZTERIUM I. DIJA: (festmény) *Dankó Pista* (Hunnia-Mester); II. DIJA: (festmény) *Földindulás* (MFI); III. DIJA: (festmény) *Gül Baba* (MIF).

HONVÉDELMI MINISZTERIUM DIJA (ezüst serleg) *Zúgnak a szirénák* (Palatinus).

KAMARA DIJA: (ezüst erleg) *Semmelweis* (Hunnia-Mester).

MISKOLC VÁROS DIJA: (kristály váza ezüst alapon) *Erdélyi kastély* (Atelier).

MAGYAR FILMIRODA DIJA: (ezüst serleg) *Halálos tavasz* (Pegazus).

FÜGGETLENSÉG SZERKESZTŐSEGENEK DIJA: (bronz szobor) *Sarajevo* (Hunnia-Mester).

FILMHÉT RENDEZŐSEGENEK I. DIJA: (bronz szobor) *Mária két éjszakája* (Palatinus).

UFA DIJA: (ezüst szelence) *Bercsényi huszárok* (Kárpát).

DR. GEREVICH TIBOR DIJA: (szobor) *Róma szimfóniája* (Enit-Sláger).

DR. BINGERT JÁNOS DIJA: (szobor) *A postamester* (Ufa).

NEUHOLD KORNÉL DIJA: (ezüst serleg) *Csak egyszer élünk* (Hunnia-RKO).

MAGYAR FILMOTTHON DIJA: (ezüst serleg) *Árvíz Indiában* (Fox).

MESTER FILM DIJA: (bronz szobor) *A kés* (MIF).

KÁRPÁT FILM DIJA: (bronz szobor) *A gyermek születésétől egyéves koráig* (Kormos).

KOVÁCS ÉS FALUDI DIJA: (kerámia szobor) *A porcellán* (MFI).

FILMHÉT RENDEZŐSEGENEK II. DIJA: (serleg) *Kárpátalja télen* (Omih).

LILLA FÜREDI PALOTA SZÁLLÓ DIJA: (kristály váza) *Az 1939 évi Filmhét filmriportja*.

AGFA FILM DIJA: (bronz szobor) *Eiben István* (Dankó Pista, Semmelweis, Földindulás).

KODAK FILM DIJA: (bronz szobor) *Kalmár László* (Dankó Pista, Halálos tavasz).

ELISMERŐ OKLEVELET NYERTÉK:

1. DISZLETTERVEZŐK:
Vincke Márton (Semmelweis, Dankó Pista); *Kokas Klára* (Gül Baba); *Báthy István* (Erdélyi kastély); *Varga Mátyas* (Földindulás).

2. FILMZENESZERZŐ:
Fényes Szabolcs;

3. FILMRENDEZŐK:
Cserépy Arzén (Földindulás); *Nádasdy Kálmán* (Gül Baba); *Ráthonyi Akos* (Jöjjön elsején, Fűszer és csemege, Sarajevo);

4. FILMOPERATŐR:
Makay Árpád (Halálos tavasz, Gül Baba);

5. FILMSZÍNÉSZEK:
Jávor Pál (Halálos tavasz, Gül Baba, Dankó Pista); *Kiss Ferenc* (5 óra 40, Földindulás, Sarajevo); *Makláry Zoltán* (Gül Baba); *Páger Antal* (Földindulás, Jöjjön elsején); *Uray Tivadar* (Semmelweis); *Lukács Margit* (Dankó Pista); *Simor Erzsébet* (Semmelweis); *Szeleczky Zita* (Gül Baba); *Szörényi Éva* (Fűszer és csemege); *Tasnády Fekete Mária* (Erdélyi kastély); *Tolnay Klári* (Erzsébet); *Turay Ida* (Jöjjön elsején).

Dr. *Jeszenszky Andor* köszönetet mondott vitéz dr. *Haász Aladárnak*, a díjkiosztó bizottság elnökének a zsüri igazságos és mindenki tetszését elnyert munkájáért. Külön megköszönte a munkáját dr. *Gerevich Tibor* egyetemi tanárnak, az európai híru tudós, aki kitünő tapasztalatait bocsátotta rendelkezésre a *Filmhétnek*.

Megjelent

Bognár Elek

színművész:

**A szónoklás és elő-
adás művészete**A 200 oldalas mű egyedülálló a
magyar könyvpiacónBolti ára **10 P.** —

Kamarai tagoknak 20% kedvezm.

Megrendelhető a szerzőnél

Budapest,
XI., Verpeléti-u. 14

Befejezésül dr. Balogh László miniszteri osztálytanácsos emelkedett szólásra, aki ezúttal tartotta meg már korábban programmírozott előadását *A társadalom és a film* címen. A rendkívül gyakorlott dialektikával pergett szellemes előadást, hosszabb terjedelmére való tekintettel, csak jövőheti számunkban lesz alkalmunk közölni.

Vasárnap délután folytatódott a film-előadás és két kisfilmet, azonkívül két játékfilmet mutatott be a rendezőség. Mindkét kisfilm magyar gyártmányú. Az egyik Gyurica János műve: *A Duna gyöngye*, Budapestet tárja elénk új színekben és fotográfiai beállításokban, virazsírozva. A másik *A köve vésett mosoly* címen a főváros derűs szobraiát vonultatja fel.

A nagyfilmek közül elsőnek a MIF legújabb külföldi attrakcióját, *A kés* című olasz reprezentáns filmet láttuk. Utána a *Kárpát Film* francia újdonsága pergett le *Nápoly a csókok tüzeiben* címmel. Mindkettő a teljes siker jegyében került bemutatásra.

*
Ezzel lezajlott a lillafüredi II. Nemzeti Filmhét minden programja és maga ez az idei-nyári ünnepélyes nagy magyar filmszakmai megmozdulás. Vasárnap délután és este csoportokban távoztak a Filmhét vendégei, legtöbbször a fővárosba. Mindenki a kellemes emlékek egész sorozatát vitte magával a Bükk oázisából, Lillafüredről, ahol ebben az évben még bensőségesebb baráti és kartársi atmoszférában kerültek szőnyegre a hazai filmgyártók, filmkölcsönzők és a mozis társadalom ügyei, mint tavaly. Adja Isten, hogy az impozáns szakmai összefogás munkájának mihamarabb élvezhessük gyümölcseit.

(v. d.)

hang-
és
képanyag
a
legtökéletesebb

1939 a velencei filmversenyen II. díj
1940 a II. Nemzeti Filmhéten Mester-díj

Ezeket nyerte el

A K É S
(MONTEVERGINE)

*Az olasz filmgyártás és filmjátászás
reprezentáns mesteri alkotása*

M. I. F. K Ö L C S Ö N Z Ő R T.

ezévi külföldi filmjeinek egyik **szenzációja**

M. I. F. Kölcsönző RT. Budapest, VII., Erzsébet-krt. 13. IV. 3
Telefon: 420—796, 420—798

A LILLAFÜREDI III. NEMZETI FILMHÉT FILMKONGRESSZUSÁNAK ELŐADÁS-SOROZATÁBÓL

1940 június 25-én:

GÜTTLER ANTAL:

A magyar filmgyártás kereskedelmi kérdései

Azokat a kérdéseket, melyeket tárgyalok, csak keresztmetszetben ismertetem, mert mindegyike olyan nagy terjedelmű, külön-külön is, hogy betölthetné az előadás teljes anyagát.

A magyar filmgyártás kereskedelmi kérdései épp annyira fontosak, mint a magyar filmgyártás művészi és kulturális kérdései és felfogásom szerint ez a három nem is választható el. Annyira összefüggnek az egymást érintő kérdések, hogy akármelyik a megoldatlan vagy megoldásra váró problémák közül a megoldásban csak akkor lehet eredményes, ha ezek a kérdések végül is egy ponton találkoznak és ez a pont nem lehet más, mint a művészi, kulturális és anyagi természetű kérdéseknek közös nevezőre hozása.

Ma magyar filmet gyártani még ugyanannyi, mint mecénásnak lenni valamilyen olyan területen, amelyik áldozatokat követel, anélkül, hogy az áldozatok reális eredményét előre láthatnánk. A régebbi időkben a magyar színjátszás csak úgy volt fenntartható, ha akadtak főuraink vagy a városok között olyanok, akik és amelyek hajlandók voltak nagy mértékben anyagilag segíteni a magyar színjátszást. Mindannyiunk előtt közismert, hogy a magyar állam két színházát és a vidéki színházakat

ma sem lehetne fenntartani, ha azokat megfelelő anyagi eszközökkel nem támogatnák alá az állam vagy az egyes városok szubvenciói. Átvitt értelemben ugyanez vonatkozik a magyar filmgyártásra is. Mi, akik magyar filmet gyártunk, ugyanilyen értelemben vagyunk mecénásai a magyar filmgyártásnak, mert lehetetlen bizonyossággal állítani azt, hogy évenként a kb. 40 legyártott magyar filmnek akár 20%-a is olyan lenne, amely a befektetett tőkét teljes egészében visszaadná és ezen felül még megfelelő pénzbeli eredményt tudna felmutatni.

Lehetséges, hogy szavaim talán nem találnak osztatlan egyetértésre a t. hallgatóság minden egyes tagja előtt, azonban megszoktam hosszas szakmai munkásságom alatt, hogy szívesen ringatózunk mindannyian velem együtt olyan ábrándok hullámaiban, amelyekről később derült ki, hogy csak ábrándok voltak és meg nem valósulhattak. Ilyenkor történt meg aztán, szinte minden egyes esetben az a csoda, hogy mi, akik a magyar filmgyártás kielégíthetetlen szerelmesei vagyunk, újból neki kezdhetünk, megint újból, mert mindig azt hisszük, — és ebben a hitünkben van az erőnk, — hogy a multban eleget tanultunk, tapasztaltunk és a most

gyártandó filmünk lesz az, amelyikkel nemcsak hogy elismerést és a premier utáni vacsorán gratulációkat fogunk kapni, hanem behozzuk azokat a veszteségeket is, amelyek az előző filmeknél értek.

Magyar filmet csinálni abszolút kollektív munka. Teljesen lehetetlen eredményt elérni anélkül, hogy a filmgyártásban közreműködhető összes erők ne olyan összhangban működjenek együtt, mint egy precíz és legjobb márkájú kronométer, mert abban a pillanatban, ha valamelyik közreműködő csak egy látzólag jelentéktelen hibát követ el, vagy kihagyással dolgozik, akkor az abban a pillanatban talán észre sem vehető hiba az elkészült magyar film kereskedelmi mérlegét esetleg teljesen felborítja.

Mi szükséges tehát ahhoz, hogy a magyar film kereskedelmi kérdéseit megoldhassuk? Nem diktatórikus rendszabályokra gondolok, hanem olyan önvédelmi intézkedésekre, amelyeket megérdemelnek azok a vállalkozások, amelyek magyar filmet gyártanak. A jelenlegi külpolitikai viszonyok alapján kézenfekvő, hogy a behozatali nehézségek miatt fokozott magyar filmgyártás indul meg. Nagyon kell ennél a kérdésnél vigyázni, mert a magyar filmgyártás utóbbi másfél esztendeje alatt a magyar filmek névója minden viszonylatban örvendetes mértékben emelkedett és éppen ezért fontos, hogy a konjunktúrára most ébredő szakmai, vagy szakmán kívüli vállalkozások csak abban az esetben juthassanak el, ahová mi hosszú évek munkája után jutottunk, ha erre vonatkozólag minden irányra kiterjedő biztosítékot tudnak adni. Ne gyárthasson akárki magyar filmet, mert vagy sikerül neki egy társaságot létrehozni, amely papíron legalábbis anyagilag eléggé felkészült és a szakértelem még mindig hiányozhat, vagy anyagi felkészültség tekintetében sem áll jobban, mint a régi filmgyártók és ebben az esetben akkor mindenképpen a régi filmgyártóké a szerzett jog és előny, mert előttük legalább a tapasztalat áll.

A magyar mozikközönség az utóbbi időben több, sok jól sikerült magyar filmet látott és mint gyakorlati filmgyártó és filmkölcönző állíthatom, hogy az egy évvel ezelőtti helyzettel szemben, — amikor szinte az volt a kép, hogy a

A LILLAFÜREDI II. NEMZETI FILMHÉTFEGNYITÓ ÜNNEPSÉGÉNEK ELNÖKSÉGE

(Dr. Pogány Frigyes ny. h. államtitkár, az OMME elnöke, br. Wlassics Gyula dr. államtitkár, Kiss Ferenc, a Kamara elnöke és miniszteri biztos, dr. Jeszenszky Andor vidéki főkapitány.)
(Kép: Frisch O., Miskolc)

külföldi filmjeinkhez kellett hozzáköt-nünk a magyar filmeket, — ma szeren-csésen ott tartunk, hogy a magyar fil-mek sikerüket a mozisok és a közönség szemében is teljesen visszanyerték és szívesen meg néznék a magyar fil-meket a közönség és szívesen köti le azokat a mozis is. Csakis az gyárthat jó magyar filmet, aki ért hozzá. Nem elég a hozzáértés bizonyítására az, hogy több pénzzel rendelkezik egyik, mint a másik. Nem elég a hozzáértés bizonyít-ására az sem, hogy talán sikerül a — vak tyúk is talál szemet — elve alapján kitűnő témát szereznie. Nem elég az sem, hogy esetleg körülveszi magát el-sősorú gyártási szakemberekkel, ren-dezővel, operatőrrel stb.-vel, hanem az is fontos, sőt talán a legfontosabb, hogy ki az a gyártó, rendelkezik-e annyi szak-tudással, körültekintéssel és nem utol-só sorban eréllyel, ami elégséges ahhoz, sőt szükséges, hogy a gyártási idő alatt együtt dolgozzon kb. 70 embert össze-tartsa, nemcsak azért, mert tisztelt-díjat, fizetést kapnak a gyártandó film alatt, hanem azért is, hogyha máskép nem megy, beléjük verje annak a fogal-mnak a szeretetét, amelyet úgy hív-nak: magyar film.

Részesítse tehát előnyben a nemzeti filmbizottság azokat a régi filmgyártókat és szakembereket, akik bebizonyí-tották a múltban gyártott filmjeikkel, hogy ehhez a mesterséghez nemcsak kedvük van, hanem értenek is. Ezt az előnyt úgy képzelem, hogy a tudomásom szerint 90-en felül beadott filmgyártási terv közül elsősorban azokat bírálja fe-lül a nemzeti filmbizottság, amely gyár-tási tervek régi filmgyártók tervei és a szerzett jog alapján először a régi filmgyártók gyárthatasság le filmjeiket és csak azután kerüljenek gyártásra az új alakulatok tervei, de ezek is csak akkor, ha minden viszonylatban egész-ségesek a tervek és komoly kezek ga-rantálják a nívót, nehogy visszasúly-lyedjünk az évekkel ezelőtti helyzetbe, amikor a magyar film szinte minden volt, csak nem a magyar lélek, a magyar gondolat és a magyar kultúra megteste-sülése.

Ezzel a kérdéssel szorosan összefügg a magyar filmek külföldi értékesítésének kérdése is. A legutóbbi 6—8 hónapig a magyar filmeket az Északamerikai Egyesült Államokon kívül eladni majd-nem lehetetlen volt. Minden rosszból származik valami jó, mondja a közmon-dás és ez, — az egyébként szomorú há-ború következményeként — nekünk, ma-gyar filmgyártóknak az az öröm, hogy filmjeinket az USA-n kívül más terüle-tekre is el tudjuk adni. Még pedig olyan területekre is, ahol nemzeti kultúránk részére életkérdés, hogy magyar művé-szek, magyar beszédjét és magyar film-jét láthassák.

Mindannyian tudjuk, hogy Jugoszlávia ma már egyike legjobb vevőinknek, de az utóbbi időben Bulgária, Görögország, és más államok is jelentkeznek vevő-nek. Itt szükségesnek tartom megemli-teni, a görögországi eladhatóság miatt; kérjük mi, magyar filmgyártók, pénz-ügyi hatóságainkat, szíveskedjenek a görögországi clearing kérdését rendezni, mert enélkül — éppen a magam esetén tapasztaltam — filmet Görögországba kivinni nem lehet. De ne elégedjünk meg ezekkel a területekkel, mert kellő agili-tással egészen bizonyosan elérhetjük azt hogy a magyar film éppen olyan export-cikkünk lehet, mint a magyar búza. Leg-

közelebb áll hozzánk a két baráti nagy-hatalom: Németország és Olaszország. A magyar állam külkereskedelmi te-kintélyének kell odahatni, hogy ebbe a két hatalmas államba, ahol mozgófény-képszínházak ezerszámra működnek, filmjeink ne csak szórványosan kerülhes-senek ki, mint a múltban, hanem emel-kedjék jelentősen ezeknek a száma. Itt arra gondolok, hogy egyéb a léteérde-künkre fontos cikkeinken kívül a ma-gyar filmet is, mint speciális magyar ér-téket, kompenzációs alapon vihessük ki az egyes államokba.

Nem tartom helyes megoldásnak a külföldi értékesítés szempontjából a filmeladás központi intézményét, mert a legutóbbi idők külföldi eladásai bebi-zonyították, hogy a magánkezek, az egyes filmgyártók olyan hallatlan ru-galmassággal, ügyességgel virágoztatták fel ezt az üzletágat, amely semmiképen sem teszi indokolttá az egykéz-rendszert.

Nem rendelkezem annyi közgazdasági tájékozottsággal, hogy meg tudnám ál-lapítani: bevált-e vagy sem az egykéz más szakmák területén. Mindössze ab-ból indulok ki, hogy nem olyan ügyet-len egyik filmgyártó sem, hogy gyám-kodásra szorulna, vagy pedig feltétlen szükséges lenne az, hogy helyette más adja el filmjeit, amelyeket végül is ő gyártott, ő hozott létre és ő kockázta-tott érte. Felmerül ennél a kérdésnél az az elkerülhetetlen látszat is, hogy a központosított eladás szervezete nem volt teljesen tárgyilagos az egyes fil-mek eladásánál, mert senki sem fogja tudni azt a jóhiszeműséget bizonyítani, ha valamelyik film esetleg nem lenne el-adható, hogy ez azért történt, mert a filmre nem reflektált valamelyik kül-földi vevő, hanem az ilyen sorsra jutott filmgyártó mindenképpen abban a gondo-latvilágban fog élni, és elégedetlenségé-nek kifejezést adni, hogy az ő filmjé-vel szemben más filmeket részesítettek előnyben és ezért nem került eladásra az ő filmje. Nem szükséges tehát a köl-csönadás, mert bebizonyítottuk, hogy tu-dunk eladni, — még pedig jól, — egy-kéz nélkül is.

Nem tudom, nem volna-e helyes egy amerikai expozitura létesítése, amelyet az állam állítana fel, esetleg konzulá-tus útján, hiszen a konzulátus amúgy is foglalkozik kereskedelmi ügyekkel. Csak állami szervet gondolok, mert ez kizárja a szubjektívitás lehetőségét.

Ezzel kapcsolatban meg kell említe-nem az export-prémium ügyét. Más szakmában az a gyakorlat, hogy a ki-vitelre került cikkért a Magyar Nem-zeti Bank export-valutát ad az előállító cégnek, mely export-valuta közismerten prémiumos rendszeren alapul. Nálunk az a csodálatos eset áll fenn, hogy ak-kor, ha én pl. amerikai filmet akarok venni, a dollárt a Nemzeti Bank nekem pengőért 130 százalék felárral adja. Ha azonban eladom a filmet és kiviszem, akkor a Nemzeti Bank a vételárat, a dollárt 53 százalék felárral értékeli pen-gőben és fizeti. Tehát lényegesen keve-sebbet fizet, mint amikor vettem a dol-lárt és előáll az a furcsa eset, ha elad-tam a filmemet és ezzel szaporítottam a Nemzeti Bank deviza- és valuta-kész-letét, megbüntettek és kevesebbet ka-pok, mintha veszem az árumat és csök-kentem a Nemzeti Bank valutakészle-tét. A legminimálisabb segítség az lenne, hogy azt a külföldi valutamennyiséget, amelyet eladott filmjéért kapott a film-gyártó, ugyancsak neki hocsátának ren-delkezésére külföldi filmek vásárlására ugyanannyiért, mint amennyiért az el-adási árat számolta el a Nemzeti Bank.

A következő kérdés, ami a magyar filmgyártóknak jelentős segítséget adna: a magyar filmek vigalmiadó-mentessége. Mindannyiunk előtt köztudomású, hogy amikor magyar filmet százalékos része-sedésben adunk ki egy mozgósínház-nak, akkor az esetek 99 százalékában a magyar filmgyártóra jutó részesedés mindig a vigalmi és egyéb adók levonása után fennmaradó bevételből kerül elszá-molásra. Nehezen tudom elképzelni, hogy a magyar állam háztartásában a magyar filmek vigalmiadó-mentessége észrevehető hiányt idézne elő, viszont bizonyítani tudom, hogy egy-egy ma-gyar filmmel kb. 12—15 ezer pengőre tehető az az összeg, amellyel több jut-na egy-egy magyar filmre vigalmiadó-mentesség esetében. Nem akarom ön-öket untatni ennek az összegnek kiszá-mításával, csak annak a megemlézésére szorítkozom, hogy alapos számítás után jutottam erre a számszerűsége. Termé-szetesen a kisebb vagy nagyobb szám szorosan összefügg a játszott magyar film közönségsikerével. Ne kelljen tehát vigalmiadót fizetni a magyar filmek mozibevételei után és jusson ez a pénz a gyártónak, aki aztán megint filmbe fekteti azt.

A LILLAFÜREDI II. NEMZETI FILMHÉT ZÁRÓ UNNEPSÉGÉNEK ELNÖKSÉGE
(Vitéz dr. Haász Aladár miniszteri osztályfőnök, dr. Jeszenszky Andor vidéki főkapitány, dr. Szöllősy Alfréd miniszteri tanácsos, a Filmcenzúra elnöke, dr. Szent-pály István, az Atelier-filmvállalat igazgatója.) (Kép: Frisch O., Miskolc.)

Szorosan összefügg ezzel a kérdéssel a cenzurajegy, az úgynevezett boletta kérdése is. Készségesen elismerem, hogy a magyar filmgyártás felügyeleti hatóságai a filmgyártás megsegítése érdekében hozták az ú. n. boletta-rendeletet. A rendeletek azonban a gyakorlatban válnak be, vagy szorulnak módosításra. A boletta, illetve annak megváltási összege 2.000 pengőben állapított meg. Egy évvel ezelőtt is a boletta tőzsdei, játékszerű értékpapír volt, aminek az értéke a kereslet és kínálat alapján szabályozódott. Közben azonban a külföldi filmek behozatala óriási mértékben csökkent, ezzel egyidejűleg természetesen a kereslet is kisebb lett, viszont a legyártott filmek számánál fogva a kínálat emelkedett és ma ott tartunk, hogy az eredetileg közel 2.000 pengőt érő boletta, — melyeket a különböző hitelezők egy-egy filmnél legalább 9.000 pengőben fogadtak el, — ma darabonként 1.200 pengő, tehát összesen 6.000 pengőt ér, de még így sem jelent olyan forgalmi értéket, amely a boletta beszolgáltatási rendelet szándéka volt. Ugy vélem, leghelyesebb volna az egész boletta-rendszert megszüntetni és helyette minden külföldi filmet cenzurázatáskor arra kötelezni, hogy 2.000 pengőt fizessen le, cenzurajegy megváltása címen. Az év végén azután a lecenzurázott külföldi filmekből elért cenzurajegy-bevételt az egyes gyártók között, — tekintetbevéve a gyártási összeget — osztanák fel. Lehet ezt a kérdést variálni olyképen, hogy a prémiumot a film sikerétől tennék függővé és bármennyire is paradoxonként hangzik, talán azokat a filmeket kellene nagyobb összeggel segíteni, amelyek üzletileg kevésbé váltak be, mert éppen ezeknél a filmeknél áll fenn leginkább a deficit kérdése. Hiszen az a magyar film, amelyik üzletileg eredményes volt, amúgy is megtalálta anyagi számításait. El tudnám képzelni azt a megoldást is, hogy az Országos Mozgóképvizsgáló Bizottság már a filmek megvizsgálásánál, függetlenül a várható üzleti eredménytől, figyelembe venné a filmek nemzeti, művészi, kulturális, valamint a film kiállítási szempontjait és így osztályozná a filmeket és állapítaná meg, hogy mondjuk az egyes osztályzat 5 prémium egységet, a kettes négyet és így tovább élvezze.

Jelenleg 94 darab cenzurajegy hever értékesítetlenül és 641 kiscenzura jegy, összesen cca 170.000 pengő értékben. Ezeket a cenzurajegyeket a Filmalap vásárolja fel, mert nem tudom másképp elképzelni az új megoldást, mint csakis így. Mert ha elfogadják előterjesztésemet a boletta rendszer új megoldására, valamint csinálni kell a régi cenzurajegyekkel, nehogy azok teljesen elérték-telenedjenek. A cenzurajegyek felvásárlásába investált összeget, mondjuk öt év alatti törlesztésben vonja le a Film-

alap az évenként összegyűlt cenzurajegy megváltási összegekből. Ha ezt így megoldhatjuk, megoldottuk azt a kérdést is, amely a boletták kiadásával mindenképen jóhízemű intézkedés volt, csak a körülmények változásai folytán vált szükségessé ennek megváltoztatása, illetve újabb rendezése.

A magyar filmgyártás szinte legsúlyosabb kereskedelmi problémája a hitel kérdése. Ma már ugyan megszűnt és talán helyes is, hogy megszűnt az a gyártási terv, amely szerint: ha valakinek 10.000 pengője volt, le tudott gyártani 100—110 ezer pengős költségvetésben magyar filmet. Nem akarom érinteni egy filmgyártó kollégámnak sem az anyagi helyzetét, azonban az ösztönöség segít elve alapján mondhatom, hogy mindannyiunknak a legegésztőbb kérdése a pénz, a hitel. Minden háborúhoz, mint ez köztudomású, pénz, pénz és pénz kell. A filmgyártás is háború. Háború a nemzeti eszme terjesztéséért. Háború, mert a magyar kultúrát el kell vinni új területekre. Háború a művészet elismertetéséért. Hiába van meg minden irányú tehetség, akarat és készség ezeknek a területeknek a meghódítására, ha nincs hozzá pénzünk. Pénzt többé-kevésbé eddig is tudtunk szerezni, azonban mindig olyan súlyos feltételekkel, amelyek talán csak akkor tették lehetővé a nyereséget, ha a film 100%-ban eredményes volt kereskedelmileg. Ma már a magyar filmgyártás nem egyes egyének könnyelmű és felelőtlen pénzkereseti lehetősége, hanem a kereszteni magyar filmszakma elsőjogi területe, amelyen állni vagy bukni fog az az irányzat, amelyet mi képviselünk és amelyért áldozatos időkben harcoltunk és sebeket kaptunk. Tegyük lehetővé felügyeleti hatóságaink, hogy olyan intézményektől kaphassunk első helyi kölcsönöket, normális kamatláb mellett, amely intézmények maguk is saját foglalkozási körükben első helyen állanak. A nagy bankok adjanak kölcsönt a magyar filmgyártásnak. Abban az esetben, ha a nagy bankok állanának rendelkezésünkre, állítható, hogy egy-egy filmgyártás költségvetése 12—14.000 pengővel lehetne kevesebb és ezt a pénzt egy részében a filmek kiállításába fektethetnénk bele, a másik része pedig biztosíthatna 8—10%-os hasznot. Azt hiszem, nem túlzott a magyar filmgyártó kívánsága, ha azt szeretné, hogy filmjeivel 8—10%-ot takarítson meg költségvetésileg, mert legalacsonyabban véve az ú. n. jó kezek is a fentebb említett óriási összeggel fizetnének többet filmgyártási hitelek igénybevételeért, mint fizetniük kellene. Könnyű lenne erre azt válaszolni, hogy anyagi felkészültség nélkül ne gyártsunk magyar filmet, de mert tudomásom szerint a magyar filmgyártó egyikének sincs tehermentes három- vagy négyemeletes kör-

üti sarokháza, tehát egyikünk sem rendelkezik olyan anyagi felkészültséggel, amely arany alapra való fedezetet nyújthatna. Propozícióm erre vonatkozóan az lenne, hogy az a nagy bank, amelyik az első helyi 60—80.000 pengős, esetleg több kölcsönt nyújtana, elsősorban kapja vissza a pénzt és az ilyen hitelnnyújtás esetén a pendlízés és amétázáson kívül, meg a bizalmi pénzkezelésen kívül minden bevétel, bármilyen helyről is jön, a kölcsönt nyújtó nagy bankot illesse. Ismerve a magyar filmgyártás mai állapotát és a piac felvevőképességét, állíthatom, hogy kellő felügyelet mellett, ami amúgy is megvan, nem érheti kellemetlen meglepetés a hitelt nyújtó nagy bankot.

Felmerülhetne a szubvenció kérdése. Nem gondolok arra, hogy az állam pénzt adjon az egyes magyar filmekhez, mert az államnak a mai időkben minden fillére szüksége van, hanem igenis gondolok arra, hogy a magyar állam miniket, magyar filmgyártókat olyan támogatásban részesítsen, amely indirekt az állam részére és egyenes segítség nekünk. Pl. a magyar filmgyártók által külföldről behozott filmek vámteletéinek, valamint a vasúti, szállítási költségeknek a csökkentése, nemcsak a bel-földi, hanem a kivitel viszonylatában is. Arra gondolok továbbá, hogy a külföldi filmek behozatalánál elsősorban a magyar filmgyártókat részesítse előnyben, olyan értelemben, hogy a rendelkezésre álló valutákat külföldi filmek vásárlására valamilyen arányszám megállapításával, vagy esetleg anélkül, megelőzve a magyar filmeket nem gyártó cégeket, magyar filmét gyártó vállalatok kaphassák, mert minden jószándék mellett is könnyen előfordul, hogy valamilyen magyar filmünk rosszul sikerült és ilyen esetben a regresszálas lehetősége csakis a külföldi filmen keresztül lehetséges. Köztudomású, hogy egy sikeres külföldi film bevétele cca 20%-kal kevesebb csak, mint az átlagos magyar film bevétele, viszont az investíció összege meg csak 20%-a egy magyar film költségeinek. Kis befektetés és nagy kereset, a nagy befektetés és kis kereset lehetőségeivel szemben. Ez az oka annak, hogy egyes filmvállalatok magyar filmeket sohasem csináltak és ez az oka annak, amiért azt kérem, hogy külföldi filmre valutát elsősorban magyar filmet gyártók kapjanak.

Rá kell még térnem arra, ami talán művészi tevékenységnek számít, azonban szorosan összefügg a kereskedelemmel, hogy milyen filmeket gyártunk. A kereskedelem törvényszerűsége és a kereset lehetősége abban rejlik, hogy azt adjuk a publikumnak, amit a tömegizlés megkíván. De a tömegizlést is nevelni lehet. Másfél évvel ezelőtt egy cikket írtam a MAGYAR FILM-ben, amely cikknek rezüméje az volt: legyen új az új magyar filmgyártás. Akkoriban ezért a cikkért, majdnem megköveztek, viszont az események engem igazoltak. Nem akarok kérkedni olyan előrelátással, mintha én csalahatatlanné lennék, de megtanultam hosszú gyakorlatom alatt, hogy az izlés állandóan változik, van fejlődés, van visszaesés is. Ma az izlés megköveteli a probléma-filmek gyártását. Megköveteli a szerelmi témák feldolgozását, megköveteli az izig-vérig magyar kérdések megmutatását és ha lehetséges, a kiállítási fil-

Premiermozik műsora:

ATRIUM
CASINO
CITY
CORSO
DÉCSI
FORUM
OMNIA
RADIUS
ROYAL APOLLO
SCALA
URÁNIA

Nyugati villámháború
A két töklej
Torockói menyasszony
Erzsébet hercegnő
Éjszaka kezdődött
Férjem, a kékszakáll
Oz
Nagyvárosi lány
Bohrány a cirkuszban
Ahogy tetszik
Nyugati villámháború

jún. 27-től
jún. 29-től
júl. 4-től
jún. 27-től
jún. 25-től
júl. 1-től
máj. 22-től
júl. 4-től
júl. 3-tól
júl. 2-től
jún. 26-tól

UFA
Metro
Rex
Kárpát
Reflektor
Tobis
Metro
Hausz
Metro
Fox
UFA

mek gyártását. Az egyes külföldi filmek alátámasztják elképzeléseinket, mert nem véletlen, hogy a francia filmek nálunk üzleti eredmények szempontjából egyformán első helyen állanak az amerikai filmek mellett. A gyerekszoba története és ama vígjátékok sorsa, amelyeknél az egyszerű szellemi képzettségű néző is az első tíz perc után pontosan el tudja mondani a film közepét és végét, lejárt.

Olyan témákat kell filmre venni, amelyek már eleve felkeltik a közönség érdeklődését és itt kapcsolódik a kereskedelmi kérdés szorosan ehhez a körhöz. A kereskedő nem elvontan él, hanem a jó kereskedőnek fogyasztói között kell forogni, ismerni azok követelését és ízlését. Felügyeleti hatóságaink ne frivolitásnak, vagy túlmerész újtónak nézzék azt a filmgyártó kereskedőt, aki Magyarországon még szokatlan témakörből óhajt filmet gyártani, hanem olyan bátor embert segítsenek munkájában, aki hajlandó új utakon járni, mert csakis az új utak keresése hozhatja meg a kereskedelmi fejlődést, a nagyobb vállalkozási kedvet és ezzel kapcsolatban a több pénzt, amellyel együtt fog növekedni továbbra is a magyar filmek nivója, művészi és kereskedelmi értéke.

Ehhez a ponthoz tartozik — anélkül, hogy valakit kifejezetten érinteni akarnék — a színészgázsik ügye is. Tudok olyan esetet, amikor valaki pontosan a másfélszeresét kérte tizenkétnapos munkájának honoráriumáért, mint amit tizenkét hónap alatt a színháznál keresett. Ez nem helyes. Ma már a film a színész szempontjából a művészi ténykedésen kívül olyan kereskedelmi fog-

A
MAGYAR
FILM

az egyetlen
szakmai
hirdetési orgánium!

lalkozás, amely a színházi tevékenységével legalábbis egyenrangú. Nem kívánhatjuk a színésztől, hogy ugyanolyan tiszteletdíjért dolgozzék nekünk, mint amilyen tiszteletdíjért a színháznál működik. Jóllehet, nálunk sem heteken át tartó próba, sem szerep ugyancsak hosszú ideig tartó betanulása nem szükséges, hanem csak munkát kívánunk, mert a néhány évvel ezelőtti 8.000 pengős szereplő költségvetés mellett ma egy magyar film szereplői költségvetése 17.000 pengőnél kezdődik és ennél csak több lehet, de kevesebb nem.

Ide tartozik a zenejogdíjak és zeneszerzők kérdése is. Ma a zeneszerző 2.000 pengőtől felfelé menő tiszteletdíjat kap a zenéért és ezenfelül az övé az új. n. kisjogok is, a gramofonlemez, kotta stb. jogdíjai, illetve bevételei is.

Biztosan tudom, hogy külföldön a nagy zeneműkiadó cégek nemcsak hogy pénzt nem kérnek a filmek zenejogdíjáért, hanem 60—80 tagú zenekart állítanak be a filmek zenei felvételeihez és ezenfelül még fizetnek is az ő általuk adott zenének filmben való felhasználásáért, mert nem lehet nagyobb reklámot elképzelni, mint amit a film ad a zenéjüknek. Tehát a jövőben részesítsen bennünket a zeneszerző a kisjogokból is megfelelően, mert a kisjogok éppen a mi munkánk révén érnek pénzt.

Mindezeket egybevéve: a magyar filmgyártás olyan nemzeti ügy, amelynek minden kérdése, tehát nemzeti, művészi, kulturális és kereskedelmi csak akkor nyerhet mindenki részéről kielégítő megoldást, ha minden tényező összefog és azt az erőteljes fejlődésben lévő csemetét, amit úgy hívnak, hogy magyar film, szeretettel, az összes rendelkezésre álló eszközök összehozásával igyekezzünk erőteljes, terebélyes lombzatú és vihartálló, acélrugalmasságú kemény fává nevelni, amelynek lombzata alatt akkor is el fogunk mindannyian férni és védelmet találni, amikor nem süt a nap, hanem vihar dül és jéges zivatar elől keresünk menedéket. Az összes erőknél az összefogása teszi majd lehetővé azt, hogy szeretett hazánk édes anyanyelvét, nemzeti kultúráját a kereső kereskedelem segítségével, mecénások nélkül elvihessük mindenhová az országon belül és kívül, magyar akaratunk, magyar rátermettségünk, magyar élelmességünk bizonyítására és kis országunk nagy kultúrájának hivatott kereskedői ügyességével mindannyiunk örömeire és büszkeségére.

A lillafüredi Filmhét óriási sikeréhez
hozzájárult, hogy a leadás a
Telefongyár Részvénytársaság
által szállított vetítő és hangleadó
berendezéssel történt.

Győződjék meg Ön is arról, hogy jó
berendezést olcsón, kedvező részlet-
fizetési feltételek mellett a

Telefongyár Részvénytársaság

szállít. A hazai filmszínházak túlnyomó
részében **telefongyári**
hangosberendezések működnek

Budapest, XIV., Hungária-körút 126/128.

Kiss Ferenc és Vaszary Gábor sajtóperét ismét elnapolták

Ismeretes, hogy múlt év augusztus 3-án a *Magyar Nemzet*-ben Vaszary Gábor *Feri még a miénk* címmel támadást intézett Kiss Ferenc, a *Színművészeti és Filmművészeti Kamara* elnöke ellen. Kiss Ferenc a sajtóközlemény miatt sajtó útján elkövetett rágalmazás vétsége címen feljelentést tett Vaszary Gábor ellen, akinek ügyében már több ízben tüzött ki tárgyalást a büntetőtörvényszék. Tárgyalásra azonban mindmáig nem került sor, különböző okokból el kellett napolni a főtárgyalást. Az elmúlt hét csütörtökére ismételen idézte a bíróság az érdekelt feleket, azonban csak Kiss Ferenc jelent meg, Vaszary Gábor távolmaradt.

A tárgyalás megnyitása után dr. Borcuty Ernő ügyvéd becsatolt egy orvosi bizonyítványt, amelyben a Keszthely melletti Gyenesdiás község tisztiorvosa igazolja, hogy Vaszary Gábor tüszős mandulagyulladásban szenved és hét hétig tart, amíg annyira felépül, hogy megjelenhet a bíróság előtt. Az ügyvéd

errevaló tekintettel elnapolást indítványozott.

Kiss Ferenc jogi képviselője szólalt fel ezután és kérte, hogy a törvényszék orvosszakértővel vizsgálta meg Vaszaryt, aki miatt már többször el kellett napolni a tárgyalást. Mint mondták, közel egy éve jelent meg a cikk és indokolt lenne a sajtóper letárgyalása.

A törvényszék rövid tanácskozás után meghozta végzését: elrendelte, hogy törvényszéki orvosszakértő vizsgálja meg Vaszary Gábort. A nagykanizsai törvényszéket távirati úton kérte fel a bíróság az orvosszakértő kiküldésére. Abban az esetben, ha a szakértő orvos úgy találja, hogy Vaszary nem olyan beteg, hogy indokolt lenne a főtárgyalásról való elmaradása, a bíróság elővezeteti. Az orvosszakértői költségeket Kiss Ferenc bírói letétbe helyezte. Ezzel a tárgyalás, amely elé olyan nagy érdeklődéssel tekintett mindenki, be is fejeződött.

Nagyvárosi lány

(Ma soeur de lait)

Írta: Jean Boyer

Rendezte: Claude Martin

Zene: George van Parys

Főszereplők: Lucien Baroux, Meg Lemonnier, Henry Garat, Mady Berry, Olga Valéry, Nassiet, Alerme

Gyártotta: ACE

Beszél: franciául

Magyar szöveg: Lándor Tivadar

Hossza: 2493 méter

Cenzúra: aluli

Kölcsönző: Hausz Mária

Bemutatta: Rádus, július 4.

*

Jacques Lorin ünnepelt filmszínész, a nők kedvence. A művész azonban nem szabad, benső szálak fűzik partneréhez, Helena Moonhoz, aki féltékenységében mindenkit távoltart a művésztől. Monika, egy dúsgazdag bankár leánya, aki szintén rajongója Lorinnek, cselet eszelt ki. Megtudta, hogy a művész vidéken, egy majorosnénál nevelkedett, aki dajkája volt. Felkeresi a majorosnét, akinek leánya tejestverére volt a művésznek és kiszedi belőlük Lorin gyermekkorának részleteit. Egy napon a nagy filmművész lakására parasztlány állít be. A színésznél épp akkor látogatóban van szerelme, Helene Moon, akit féltékennyé tesz a csinos parasztlány jelenléte. Követeli, hogy ne fogadja házába a leányt. Cyprien, a titkár viszont ott akarja tartani, hogy ezzel megakadályozza Helene odaköltözését gazdájához. Ezt el is éri. Lorin, Helene által felingerelve Monikát, akit tejestverének tart, haza akarja vinni a majorosnéhoz. De Monika megszökik tőle és visszamegy atyjához. Ez megbocsátja neki kalandos csínyjét s mikor Monika bejelenti, hogy filmgyártással akar foglalkozni, kész neki tőkét adni, ha bebizonyítja, hogy megtanulta a filmgyártás elemeit. Monika Cyprien szerződési tanácsadónak. El is megy vele egy nagy filmgyárba. A műterem folyosóján éppen nagy tömeg-jelenetre szedik össze a statisztákat. Monikát és Cyprien minden tiltakozásuk ellenére besorozzák a statiszták közé. A felvételnél kiderül, hogy Lorin partnere, Helene Moon nem jött el. Miután a hősnek éneke közben szerelmesét kell átölelve tartania, Helene helyett felrendelnek egy szép statisztalányt, Monikát. A művésznek annyira megtetszik, hogy meghívja vacsorára. Vacsora után közeledni próbál hozzá, de Cyprien minden kellemtelenségtől megóvja Monikát azzal, hogy bevezeti Lorin dajkáját és igazi tejestverét. Minden kiderül és Lorin, aki beleszeretett Monikába, boldog házasságra lép vele.

*

Nyári filmoperett sok derüvel, francia szellemességgel és fülbemászó zenével. A könnyed történet főhőse, a falusi libának öltözött milliomoskisasszony szerepében új színésznő: Meg Lemonnier. A Darrieux-szerű szerepben otthonosan mozog és hamarosan a kevésszámú francia filmaírók legjobbjai közé számít majd. A zenéről is külön meg kell emlékezni: George van Parys négy remek jazz-számmal örvendezteté meg a könnyűzene híveit, akik már ezért is bizonyára szívesen fogják Meg Lemonnier első filmjét, amely a könnyűfajású francia filmek jótulajdonosságait egyesíti magában.

K. M.

ÚJ FILMEK

Botrány a cirkuszban

(Marx Brothers at the Circus)

Írta: Irving Brecher

Rendezte: Edward Buzzel

Főszereplők: Gaucho, Chico, Harpo,

Kenny Baker, Florence Rice

Gyártotta: Metro

Beszél: angolul

Magyar szöveg: Radó István

Hossza: 2415 méter

Cenzúra: aluli

Kölcsönző: Metro

Bemutatta: Royal Apolló, június 3.

*

Jeff Wilson, a Wilson cirkusz fiatal igazgatója, unokaöccse Amerika egyik leggazdagabb özvegyének, Mrs. Dukesburynek. Mrs. Dukesburynek nem tetszik Jeff foglalkozása és ezért kitagadta az örökségből. Jeff nem törődik a pénzzel, szereti a cirkuszt és imádja a cirkusz műlovarnójét, a bájos Juliát. Julia is szereti a fiút és elhatározzák, hogy megházasodnak, amint Jeff visszafizette a tízezer dollárt, amellyel a cirkusz régebbi tulajdonosának, Carternek tartozik. Az összeg már ezen a héten esedékes és Carter szeretné, ha Jeff nem tudna fizetni, mert akkor a cirkusz ismét az övé lenne. Jeff még aznap este, előadás után, vissza akarja fizetni a tízezer dollárt. Antonio, Jeff hűséges embere, látja, hogy valami készül és elhívhatja dr. Loopholet, az ügyvédet, hogy szükség esetén kéznél legyen. Antonio legjobb barátja, a néma Punchy, szintén készen áll a segítségre. Carternek is vannak szövetségesei, első sorban a cirkusz erőművésze, Góliát. Jeff a gorilla ketreceben rejtette el a pénzt és este, mikor magához akarja venni, Góliát és segédje, a törpe, megtámadják és elveszik tőle. Jeff, eszméletlenül állapotban fekszik a gorilla ketrece mellett, mikor Antonio, Loophole és Punchy meg-

találják. Az egyetlen nyom, amelyen elindulhatnak, a ketreceben talált félig elszívott szivar. Antonio Góliátot gyanúsítja, mert tudja róla, hogy engedelmes eszköze a gonosz Carternek. Góliát azonban mindent tagad. Gyanús a törpe is. Mivel Julia tudja, hogy Jeff el fogja veszíteni a cirkuszt, kijelenti, hogy ő is otthagyja a társulatot és azt ajánlja, hogy ennek ellenére tartsák meg az esküvőt. Jeff azonban nem akarja elfogadni ezt az áldozatot. Antonio, Loophole és Punchy elhatározzák, hogy most már mindenáron megszerzik a tízezer dollárt, hogy Julia és Jeff megtarthassák az esküvőt. Dr. Loophole felkeresi Mrs. Dukesburyt, a milliomosnőt, hogy tőle szerezze meg a pénzt. Mikor dr. Loophole a kastélyba érkezik, Mrs. Dukesbury nagy estélyre készül. Dr. Loophole ravasz trükkkel az asszony bizalmába férkőzik és a híres zenekar helyett becsempézi a kastély parkjába Jeff cirkuszt, amely az adott jelre megkezd az előadást. Mrs. Dukesbury eleinte haragszik, de mikor látja, hogy vendégei jól mulatnak, megbocsát az ügyvédnek is, meg Jeffnek is. Carter meg akarja akadályozni az előadást és kinyitja a gorilla ketrecezt. Számítása azonban nem válik be, a gorilla őt támadja meg, letépi róla a kabátot, amelynek zsebében ott van a 10.000 dollár. A három jóbarát terve sikerül: Jeff megtarthatja a cirkuszt és kibékült a gazdag nagynénivel is, így most már oltárhoz vezetheti Juliát.

*

Hosszú szünet után viszontlátjuk a Marx-testvéreket, akiknek nevéhez anynyi emlékezetes „botrány” fűződik. Ezúttal is botrányt rendeznek, még pedig a cirkuszban, nevetést meg a nézőtérben. Mert Guasco, Csikó és Harpo csetlését-botlását úgyszólván ellandóan kacagás kíséri. Zeneszámaik is pompásak. Tekintve azt, hogy most nyár van és nyáron szívesebben néz az ember burleszket, mint drámát, kellemesen elszorakozunk a három Marx-fivér másfélórásig tartó kacagtató bolondozásain.

K. M.

HIREK

Előző és eheti számunkból is — a Filmhét sok eseményének bő regisztrálása következtében — több állandó rovatunk kimaradt, amiért elnézést kérünk olvasóinktól. A hiányt a közeli hetekben természetesen pótolni fogjuk. Ehelyütt értesítjük az érdeklődőket, hogy Balogh László dr. miniszteri osztálytanácsos és Erdélyi István dr., a Kárpát filmvállalat igazgatójának a Filmhéten elhangzott érdekes előadását, valamint a filmversenyen bemutatásra került magyar és külföldi kis- és játékfilmek kritikai ismertetését szintén legközelebbi számunkban adjuk.

EMLEKEZZ A HONVÉDELMI MINISZTER SZAVAIRA

A Magyar Vöröskereszt eddig sohasem kért, most azonban kénytelen hozzátok fordulni, nem alamsznáért, hanem hathatós támogatásért, nem fillérekért, hanem pengőkért, hogy megszerezhesse azokat a milliókat, amelyek hivatása betöltéséhez elengedhetetlenül szükségesek. Adakozz!

MOZISOK ÉS GÉPÉSZEK FIGYELMÉBE

A Mozi Egyesület kérésére a belügyminisztérium hozzájárult ahhoz, hogy az ez idő szerint folyó rendkívüli fegyvergyakorlatok következtében beállott moziépészhiány idejére a gépkezelők kötelező szabadnapjától — szükség esetén — el lehessen tekinteni. A hetenként hét napot dolgozó gépkezelők ilyen formán keletkező sérelmei később megfelelő módon kárpótolandók.

A FILMOPERATŐRÖK TÁRSASÁGÁNAK ÖSSZEJÖVELE

A Magyar Filmoperatőrök Társasága júl. 3-án, szerdán este tartotta meg szokásos összejevetelét, amelyen az öthónapi betegeskedés után lábbaadó Somkuti István elnököt. Az összejevetelen először Karbán József szólt fel

a betegeskedéséből fölépült Somkuti István és biztosította őt a Társaság tagjainak további, változatlan együttműködéséről. Karbán József hatalmas virágcsokrot nyújtott át Somkuti Istvánnak, aki megilletődve fogadta a szűk baráti kör benső ünneplését, megköszönve azt a figyelmes érdeklődést, amelyben kartársai számos ízben részesítették betegségének huzamos ideje alatt. Az összejevetel után folyó ügyeket tárgyalta, amelyek során szóba került a *Filmlexikon*, a *Filmotthon*, a *Kamara*, az amatőrfilmesek ügye és a pénztári jelentés.

A „BUDAPESTI KÖZLÖNY” JÚNIUS 28-IKI SZÁMÁBAN MEGJELENTÉK AZ ÁLLANDÓ BÍRÓSÁGI SZAKÉRTŐK KINEVEZÉSEI

Az igazságügyminiszter úr az 1938. évi t. c. 13. §-ában és 2900—1940. I. M. számú rendelet 27. és 28. §-aiban foglaltak alapján a mozgósínházi és filmszakma részéről állandó bírósági szakértőkként nevezték ki: a filmgyártási és filmkereskedelmi szakra: dr. Palugyay Miklós igazgatót, a mozgóképzem szakra: vitéz Morvay Pál mozgóképzínházi igazgatót.

MEGALAKUL A MAGYARFILMGYÁRTÓK SZINDIKÁTUSA

A Filmhéten az ott megjelent magyar filmgyártók és filmkölcsonzők elhatározták, hogy az elintézendő ügyekben követendő közös eljárás céljából permanens összejevetelt tartanak minden hét csütörtökjén. Az első ilyen természetű összejevetel július 4.-én, csütörtökön este zajlott le a Mester filmvállalat helyiségében, ahol a következők jelentek meg a meghívottak közül: Barla László dr., Csepreghy Béla, Erdélyi István dr., Göbl György, Güttler Antal, Szalontay Kiss Miklós, Szentpály István dr. és Teichmann Ernő. Az értekezlet tárgysorozatának főbb pontjai a következők: a filmgyártás racionalizálása, az előnyösebb filmkihelyezési lehetőségek, a filmbehozatal és a filmreklám kérdése. A permanens szakmai együttes első dolga, hogy a Filmhét filmkongresszusán hozott határozati javaslatokat mihamarabb eljuttassa az illetékes helyekre. A jövő héten, július 1.-én, csütörtökön este ismét összeül a filmgyártók és filmkölcsonzők szoros társasága, ezúttal az Atelier filmvállalat helyiségében. Ertesülésünk szerint az érdekeltek a közeljövőben kereteket is kívánnak adni működésüknek és így rövidesen meg fog alakulni a Magyar Filmgyártók Szindikátusa.

FILMELŐADÁS A RÁDIÓBAN

Július 1.-én, hétfőn este 7 óra 25 perckor a magyar rádió Budapest I. hullámhosszán hanglémezekkel kísérte érdekes filmelőadás hangzott el, melyet Villant Rezső tartott *A rajzfilmek kulisszatitkai* címen. Az előadás a nagyközönség számára kimerítően és könnyed stílusban ismertette a trükkfilmek technikai eljárását.

MEGJELENT AZ „OKTATÓFILM KÖZLEMÉNYEK” JÚNIUSI SZÁMA

A Kultuszminisztérium Oktatófilm Kiadalmasság hivatalos közlönye júniusi számának tartalmából kiemeljük a következő értékes szakköveket: *Idősebb események: Bukovszky Ferenc dr.: Matematikai oktatófilmeket; Szabó Pál Zoltán dr.: A film szerepe az elemi és középfiskolában; Stéger Ferenc: Tapasztalataim a polgári iskolák filmes tanításairól; Pécsi Albert: A Budapest környéke című film magyar szóvege.*

KÜLFÖLD

AMERIKA

Filmagnások versenye az USA-ban

A *Motion Picture Herald* című amerikai filmszaklap, mint minden évben, az idén is megrendezte a legnagyobb sikerű filmstárak versenyét. A kimutatás szerint a legtöbb bevételt az elmúlt évben Mickey Rooney filmjei érték el, míg utána Tyrone Power következett. Harmadik helyen Spencer Tracy áll és negyediknek Clark Gable futott be. Az egykori első Shirley Temple az ötödik helyre „csúszott” le, míg a ma legdivatosabb amerikai filmszínésznő, Bette Davis, hatodik helyre szorult. Sonja Henie a tizedik helyre került.

Shirley Temple visszavonul

A mozivásznak csodagyermeké Shirley Temple, aki fénykorában: 1934-től 1939-ig heti 7000 dollár fizetéssel a filmagnások élén vezetett, kiöregedett szerepeiből, melyekben az egész világot meghódította és visszavonul magánéletébe — az iskolába. A 11 éves Shirley Temple ma már nem alakíthat többé 5—6 éves gyermekeket, s így várnia kell 6—7 évet, míg mint felnőtt leány vállalhat újra megfelelő női szerepeket. A felnőtt Shirley Temple-nek természetesen mindig igen erős vetélytársa marad a gyermekori világsikerek emléke.

NÉMETORSZÁG

52 gyors gépésztanfolyam

A birodalmi Filmkamara moziakozsályára rendezésében a háború kitörése óta 1940 május 15-ig 52 gyorsított tanfolyamot tartottak a hadbavonult moziépészek pótlására átmenetileg felvett személyzet kiképzésére. A tanfolyamon, amelyen nagyszámban vehettek részt nők is, 1687 személyt vizsgáltak. Ezek közül 1502 jelölt tette le sikerrel a vizsgát, köztük 615 női gépész. A továbbfolytatott tanfolyamok látogatottsága alapján valószínű, hogy az új évad kezdetéig 2000 vizsgázott, új gépész és gépésznő között válogathatnak a mozik. Ezek a felvételek természetesen csak átmeneti jellegűek és addig tartanak, ameddig a bevonultak vissza nem térnek. A behívottak helyét feltétlenül vissza kell adni a háborúból hazatérőknek. A bizottság megállapítása szerint a női munkaerők kiválóan megállták helyüket és a legtöbb esetben, nem maradtak el a férfiak mögött.

A növekvő német filmgyártás

1940 első 5 hónapjában 47 filmet cenzuráltak Németországban. Ezek a következők oszlanak meg országok szerint:

	1939	1940
	Jan.—máj.	Jan.—máj.
Németország	35	40
Olaszország	5	4
U. S. A.	5	3
Franciaország	3	—
Japán	2	—
Dánia	1	—
Magyarország	1	—

A filmek csökkenő számában annál jelentősebb a német arány javulása. Az idei első öt hónap filmszükségletét tehát túlnyomóan a hazai gyártás látta el a növekvő olasz bemutatás és a csökkenő amerikai filmek mellett.

A német filmszakma a „Vörös Keresztért”

A német Filmkamara a Német Vörös Kereszttel közösen rendeletet adott ki, melynek értelmében a német filmszakma június 23-án a Vörös Kereszt javára áldoz. Minden mozi 23-án, vasárnap délután 11 órakor külön előadást tart, amelyen egységes helyátrak mellett az éppen futó műsorát bemutatja és a bemutatott teljes bevételét, minden levonás nélkül, a Vörös Kereszthez átutalja. Minden egyéb, ebben az időben tervezett matiné vagy délelőtti előadás elmarad.

OLASZORSZÁG

Háborús korlátozások

Az olasz népművelési miniszter rendelkezésére a háború tartama alatt a szabadtéri opera-díszelőadásokat a légvédelmi elsőtétítésre való tekintettel megszüntették. A színház- és mozielőadásokat, mint a széles néprétegek szórakoztatási és iskolán kívüli népművelődési eszközét, továbbra is változatlanul engedélyezték.

HIRADÓK

854. szám.

1. Japán kardvívobemutató jégpályán. (Nippon)
2. Útépítés a Cseh-Protectorátusban. (Aktualita)
3. Elzász-Lotharingia megszállása. (Ufa)
4. Fegyverszüneti tárgyalás Compiègneben. (Ufa)
5. Az iparügyi miniszter hazaérkezése. (M. F. I. — Nagy L.)
6. A Bokréta szakmári népi bemutatója. (M. F. I. — Horváth)
7. Ifjúsági üdülőtáborok a Balatonon. (M. F. I. — Horváth)
8. A XII. kerületi előjáróság átadása. (M. F. I. — Nagy L.)
9. A kormányzó leányának utolsó útja. (M. F. I. — Kiss E., Zsabka)

XIV. évf. 27. sz.

1. A nemzet nagy gyászja: ifj. gróf Károlyi Gyuláné, Horthy Paulette elhunyt.
2. Női repülőtanfolyam Kaliforniában.
3. Az országos híró köhidi vásár a Hortobágyon.
4. A Newyorki állatkert majmai.
5. Az Egyesült Államok parti tüzérségének gyakorlatai.
6. Most légy jó lovas...
7. A Bokréta szövegség ünnepélye Szakmáron.
8. Kővér nők álma: lesóványodni!
9. Amerikai balett a víz alatt.
10. Légvédelmi gyakorlat New Yorkban.

24. sz.

1. Málta, a Földközi-tenger kulcsa, az olasz-angol háború „viharsarka”, amelynek birtokáért öldöklő küzdelem folyik.
2. Villa Umberto is felkészült a háborúra. Itt szervezkedik az olasz Vörös Kereszt. A piemonti hercegnő meg szemléli a hatalmas szervezet különböző osztályait.
3. Tunisz, az olasz nemzeti törekvések egyik legfőbb pontja.
4. A háborús Róma. Az olasz főváros fontosabb pontjait és a műemlékeket homokzsákokkal és torlaszokkal védik a légitámadások ellen.
5. A Colosseumot menedékhellyé alakították át.
6. Valahol az alpesi fronton! A modern technika minden eszközével kitűnően felszerelt olasz csapatok, dacolva az időjárás és a terep rendkívüli nehézségeivel, feltartóztatathatatlannal nyomulnak előre.

HIVATALOS RÉSZ FILMCENZÚRA

BUDAPEST, IV., ESKÜ-TÉR 6

TELEFON: IRODA ÉS PÉNZTÁR 183-072. ELNÖK ÉS ÜGYV. ALELNÖK 183-073

Országos Mozcófényképvizsgáló Bizottság

264/1940. eln. szám.

(Megjelent a BUDAPESTI KÖZLÖNY 1940. VI. 24-i 144. számában.)

Az Országos Mozcófényképvizsgáló Bizottság 1940. évi június hó 16-tól 22-ig tartott ülésén

a) nyilvános előadásra alkalmasnak találta:

1. Sarajevó — előzetes (Hunnia) hangos reklám 1 felvonásban, a Hunnia filmgyárban 1940. évben készült, 110 m. hosszú.
2. Elsodort asszony (Frauenliebe — Frauenleid) (Pegazus) hangos színmű 5 felvonásban, a Märkische-Panorama-Schneider filmgyárban 1939. évben készült, 2.408 méter hosszú.
3. Veszprém, Szent István és Gizella királyné városa és környéke (M. F. I.) hangos kultúrfilm 1 felvonásban, a Magyar Film Irodában 1937. évben készült, 425 m. hosszú.
4. Magyar világhíradó 852. sz. (M. F. I.) hangos riport 1 felvonásban, a Magyar Film Irodában 1940. évben készült, 238 m. hosszú.

5. 65. sz. reklámtekeres (M. F. I.) hangos riport 1 felvonásban, a Magyar Film Irodában 1940. évben készült, 12 m. hosszú.

6. Babagyár (Toy Shoppe) (Kovács és Faludi) hangos rajzfilm 1 felvonásban, az Universal filmgyárban 1934. évben készült, 198 m. hosszú.

7. Lovagkor Oh! (Kings up) (Kovács és Faludi) hangos rajzfilm 1 felvonásban, az Universal filmgyárban 1934. évben készült, 199 m. hosszú.

8. Vasorrú bába (Candy house) (Kovács és Faludi) hangos rajzfilm 1 felvonásban, az Universal filmgyárban 1934. évben készült, 232 m. hosszú.

9. Vidám állatkert (The Zoo) (Kovács és Faludi) hangos rajzfilm 1 felvonásban, az Universal filmgyárban 1934. évben készült, 180 m. hosszú.

10. Rajzos híradó 27. (M. F. I.) hangos riport 1 felvonásban, a Magyar Film Irodában 1940. évben készült, 116 m. hosszú.

11. 20th. Century Fox hangos híradó XIV. évf. 25. sz. (Fox Actualités) (Fox) hangos riport 1 felvonásban, a Fox filmgyárban 1940. évben készült, 257 m. hosszú.

12. Ufa világhíradó 39. sz. (Auslandstonswoche Nr. 39.) (Ufa) hangos riport 1 felvonásban, az Univerzum filmgyárban 1940. évben készült, 510 m. hosszú.

13. Istituto Nazionale Luce híradó 22 sz. (Dr. Pflumm) hangos riport 1 felvonásban, a Luce filmgyárban 1940. évben készült, 160 m. hosszú.

14. A nyugati villámháború (Blitzkrieg im Westen) (Ufa) hangos riport 6 felvonásban, az Univerzum filmgyárban 1940. évben készült, 3.159 m. hosszú.

15. A nyugati villámháború — előzetes (Blitzkrieg im Westen — Vorspann) (Ufa) hangos reklám 1 felvonásban, az Univerzum filmgyárban 1940. évben készült, 119 m. hosszú.

16. Hotel Mimóza (Pension Mimosas) (Modernfilm) hangos dráma 5 felvonásban, a Filmsonor gyárban 1938. évben készült, 2.594 méter hosszú.

17. Kadettkisasszony (Liebeskommando) (Patria) hangos vígjáték 5 felvonásban, a Super filmgyárban 1931. évben készült, 2.493 méter hosszú mozgófényképeket.

b) Nyilvános előadásra alkalmasnak találta és a mozgófényképezemkekben a magyar nyelvű mozgófényképek kötelező bemutatására előírt arányszámba beszámíthatónak minősítette:

1. Sarajevo (Hunnia) hangos dráma 5 felvonásban, a Hunnia filmgyárban 1940. évben készült, 2.386 m. hosszú filmet, mint Magyarországon készült, magyar nyelvű mozgófényképet és

előadásra alkalmasnak találta, — de eltiltotta, hogy azon 16 évesnél fiatalabb korúak jelen lehessenek:

2. Mária két éjszakája (Palatinus) hangos filmjáték 5 felvonásban, a Hunnia filmgyárban 1940. évben készült 2.595 m. hosszú filmet, mint Magyarországon készült magyar nyelvű mozgófényképet.

c) A m. kir. belügyminiszter úr 63.884/1940. B. M. számú határozatával — felülvizsgálat folytán engedélyezte:

1. A fehér barát (Zwei Menschen) (Universal) hangos dráma 5 felvonásban, a Tobis filmgyárban 1930. évben készült, 2.525 méter hosszú és

a m. kir. belügyminiszter úr 65.560/1940. B. M. számú határozatával — felülvizsgálat folytán engedélyezte

2. Adós ne fizess! (One good turn) Metro Goldwyn Mayer) hangos bohózat 1 felvonásban, a Metro Goldwyn Mayer filmgyárban 1930. évben készült, 570 m. hosszú mozgófényképeket.

d) Külföldre kivinni engedélyezte:

1. Magyarországon készült híradófelvételek (Fox) néma riport 1 felvonásban, a Fox filmgyárban 1940. évben készült, 685 m. hosszú.

2. Külföldi diplomaták a svábhegyi golfpályán (Fox) hangos riport 1 felvonásban, a Fox filmgyárban 1940. évben készült 38 m. hosszú.

3. Sárgulás (M. F. I.) hangos riport 1 felvonásban, a Magyar Film Irodában 1940. évben készült, 23 m. hosszú.

4. Kormányzó születésnapja (M. F. I.) hangos riport 1 felvonásban, a Magyar Film Irodában 1940. évben készült 26 m. hosszú

5. Trianon elesett (M. F. I.) hangos riport 1 felvonásban, a Magyar Film Irodában 1940. évben készült, 23 m. hosszú mozgófényképeket.

Budapest, 1940. évi június hó 22-én.

Dr. Szöllösy Alfréd s. k.
elnök
miniszteri tanácsos

Olvasta

a napisajtóban közölt magyarfilm-pályázatunkat?

Körkérdeést intéztünk a film barátaihoz, mondják meg nekik: mit akarnak magyar filmen látni! Pályadíjat tűztünk ki arra a magyar írótól származó novellára vagy regényre, amelynek filmesítését alkalmasnak tartják.

24.366 PÁLYÁZAT ÉRKEZETT HOZZÁNK.

Ezeknek a feldolgozása hosszabb időt vesz igénybe, de már futólagos áttekintés is azt igazolja, hogy ötletünk helyes irányban fogta meg a nagyjelentőségű kérdést: így valóban azt a magyar filmet lesz módunkban elkészíteni, amely ennek a negyedszáz ezer embernek a szavazata alapján már előre is biztosítja az abszolút sikert.

... és külföldi anyagunk?

Az elmúlt idényben megjelentetett filmjeink alapján minden mozi megállapította, hogy a SLÁGER-FILM a cégelnevezésben kifejezésre juttatott mottojához hiven szolgálta ki üzletfeleit: filmjeink valóban slágerek voltak mind Budapesten, mind a vidéken. Jövőévi anyagunk méltó folytatása lesz a tavalyi nívónak és üzleti sikernek.

Annak ellenére, hogy az új évad filmpiaci alakulása felől tisztában vagyunk, tehát tudjuk, hogy komoly filmhiánnyal kell a moziknak számolniuk, kölcsöndijainkat mégis úgy állapítottuk meg, hogy a mozis ne egyszerű pénzbeszedője legyen vállalatunknak, hanem a nagy anyagi sikerekben ő is megfelelő arányban osztozzék.

Külföldi filmjeink a következők:

LA REGLE DU JEU NORA GREGOR — ROLAND TOUTAIN RENOIR rendezés	LE PRESIDENT HAUDECOEUR HARRY BAUR — BETTY STOCKFIELD főszereplésével
LOST HORIZONT (A KÉK HOLD VÖLGYE) FRANK CAPRA — RONALD COLMAN világfilmje	
ONLY ANGELS HAVE WINGS Látványos, izgalmas, bravúros repülőfilm	GOOD GIRLS GO TO PARIS Pályadíjat nyert vigjáték-attrakció

Francia filmjeink már itt vannak, az amerikaiak pedig útban vannak hozzánk, minek igazolására facsimilében közöljük a Columbia gyár múlt hó 27-én érkezett kábeljét:

TÁVIRAT.		Munkahely- és lombszám.		Lapszám	
7	86	LC SLÁGERFILM BUDAPEST		*	044
FELVETTE		FILMSLAGER		20 JUN 28 1934	
hivataltól		Sláger Filmkölcsönző és filmforgalmi kft.		Továbbította:	
hó és nap		Erzsébet-körút 8.111.3.		vezeték	
óra, perc		pénztári szám		hó és nap	
A díjazott		szó		óra, perc	
Cestély		26 DE NEWYOR 59 14 24 1732		hivatalos megjegyzések	
Futvány		szó		óra, perc	
hivatal		26 DE NEWYOR 59 14 24 1732		HIVATALOS MEGJEGYZÉSEK	
pénztári szám		26 DE NEWYOR 59 14 24 1732		ELLENŐRIZVE	
szó		26 DE NEWYOR 59 14 24 1732		OTTOMANE BAGHDAD = COLUMELLM +++++	
hó és nap		26 DE NEWYOR 59 14 24 1732		SHIPPING SS STEEL ANGER JUNE TWINTYSEVENTH THROUGH BANQUE	
óra, perc		26 DE NEWYOR 59 14 24 1732		OTTOMANE BAGHDAD = COLUMELLM +++++	
hivatalos megjegyzések		26 DE NEWYOR 59 14 24 1732		OTTOMANE BAGHDAD = COLUMELLM +++++	

Vállalatunk a háborús viszonyok ellenére is komoly értékeket reprezentáló anyaggal áll üzletbarátai rendelkezésére.

Sláger-Film
Budapest, Erzsébet-krt. 8.
Telefon: 222-618.

Legközelebb részletesen tájékoztatjuk Önt anyagunkról.

SZAKMAI CIMTÁR

- Adler Ferenc** moziberendezés és moziképviselet, VII., Erzsébet-körút 9-11. Tel.: 149-431.
- Agfaphotó, V., Vilmos** császár-út 18. I. Tel.: 125-240.
- Alfa film, VII., Erzsébet-krt. 8.** Telefon: 422-578.
- Apollo** filmreklámvállalat, VII., Erzsébet-körút 9-11., II. em. Tel.: 131-415.
- Arany filmducco, VIII., Dankó-utca 22.** Tel.: 149-489. Városi iroda: VII., Erzsébet-körút 13. Tel.: 421-183.
- Atelier film, VII., Erzsébet-krt. 8.** Tel.: 422-584. Raktár a házban.
- Aurora film, VIII., Baross-utca 11., I.** Tel.: 139-233.
- Balogh-Orbán, VIII., Tisza Kálmán-tér 15.** Tel.: 132-940.
- Bauer** vetítógépek és adapterek (Bosch Róbert kft.), V., Váci-út 22-24. Tel.: 292-338.
- Bel-és külföldi filmellenőrző kft., VII., Erzsébet-körút 8. III.** Tel.: 222-699.
- Bosch Róbert kft.** (Bauer vetítógépek és adapterek), V., Váci-út 22-24. Telefon: 292-338.
- Brückner János** mérnök, az MMOE szakértője, XI., Ulászló-utca 62. Telefon: 457-650, vagy Mechanikai és Elektromosipari szakiskola, tel.: 130-293.
- Cinema, VII., Erzsébet-körút 8.** Telefon: 422-582. Raktár a házban.
- Continental film, VII., Erzsébet-körút 13.** Tel.: 421-183. Raktár: VII., Erzsébet-körút 8.
- Csepreghy film, VII., Erzsébet-krt. 9-11.** Tel.: 221-022.
- Deák film, VII., Erzsébet-körút 8.** Telefon: 222-105. Raktár a házban.
- Déliab film, VII., Erzsébet-krt. 9-11.** Tel.: 146-396.
- Diatyp laboratórium, VII., Rottenbiller-u. 19.** Tel.: 145-304.
- Eco film, VII., Rákóczi-út 12.** Telefon: 342-976. Raktár: VIII., Népszínház-u. 21. Tel.: 342-984.
- Electra film, XIV., Thököly-út 21.** Tel.: 337-578.
- Electric** kinotechnikai vállalat, vetítógépek, hangleadó készülékek, vetítőszekén stb. legnagyobb raktára, VIII., Röck Szilárd-u. 18. Tel.: 344-782.
- Engel Fülöp, VI., Andrassy-út 120.** Tel.: 315-162.
- Erdévi** filmgyártó kft., VII., Erzsébet-krt. 8. Tel.: 420-199.
- Farkas J. M., VIII., József-körút 19.** Tel.: 132-805.
- Fehér Endre, VII., Erzsébet-körút 9-11.** Tel.: 135-696.
- Ferrania, V., Tükör-u. 5.** Tel.: 129-139.
- Filmatyp laboratórium, XIV., Szentés-u. 60.** Tel.: 296-371.
- Filmcenzúra, IV., Eskü-tér 6.** Telefon: 183-072, aleln.: 183-073.
- Filmexpress kft., VII., Erzsébet-körút 9.** Tel.: 133-671, 133-672.
- Filmértékesítő VII., Erzsébet-körút 8.** Tel.: 221-609.
- Filmfotó üzem és laboratórium, Altmayer J., VIII., Röck Szilárd-u. 11.** Telefon: 130-805.
- Filmkamara, VI., Bajza-u. 18.** Telefon: 220-855, 422-961.
- Filmservice, VII., Erzsébet-körút 9-11.** Tel.: 144-888, 136-988.
- Fortuna film, VII., Erzsébet-körút 8.** Tel.: 421-982. Raktár: VIII., Népszínház-u. 19. Tel.: 349-414.
- Fox film, VIII., Rákóczi-út 9.** Telefon: 139-437, 131-658. Raktár: VIII., Rákóczi-tér 11. Telefon: 139-437, 131-658.
- Gevaert, V., Deák Ferenc-tér 3.** Telefon: 180-318.
- Grawatsch Ottó, VIII., József-körút 71.** Tel.: 145-193.
- Gyimesy Kásás Ernő,** a MAGYAR FILM kiadóhivatali főnöke, XIV., Semsey Andor-u. 7. Tel.: 499-752.
- Hajdú film, XIV., Gyarmat-utca 39.** Tel.: 279-999.
- Hamza film, XIV., Gyarmat-utca 39.** Tel.: 297-999.
- Harmonia film, VII., Akácfa-u. 7.** Tel.: 135-287. Raktár: VIII., Népszínház-u. 21. Tel.: 342-984.
- Haus Mária** filmkölcsönző és filmgyártó kft., VII., Erzsébet-körút 9-11. IV. Tel.: 142-424.
- Hebel Gyula** szállító, VI., Váci-út 1. Tel.: 115-947.
- Helikon** filmvállalat, VIII., Röck Szilárd-utca 24. Tel.: 133-705. Raktár: VII., Erzsébet-körút 8.
- Hirsch és Tsuk, VII., Dohány-u. 42.** (Kamara mozi.) Tel.: 143-335, 144-027.
- Hungária film kft., VII., Erzsébet-körút 8.** Tel.: 422-010.
- Hunnia** filmhelyező irodája, VII., Erzsébet-körút 9-11. Tel.: 145-435, 145-434, 145-433.
- Hunnia** filmgyár Rt. (Filmipari Alap), XIV., Gyarmat-u. 39. Tel.: 297-999, 297-622, 297-095, Bingert János dr. ig. lakása: 296-060.
- Ibusz** filmszállítás és kölcsönzés, VII., Erzsébet-körút 9-11. Tel.: 146-396.
- Imago** filmelőállító és forgalombahozó
- Inkey Tibor** filmállományképzés, filmfotó üzem, Budapest, V., Múzeum-körút 3. Telefon: 330-466.
- kft., Akácfa-u. 7.** Tel.: 135-287.
- Kamara, VI., Bajza-u. 18.** Tel.: 220-855, 422-961.
- Karossa Foto,** filmfotó technikai laboratórium, VII., Rákóczi-út 8/a. Telefon: 140-421.
- Kárpát film, VII., Erzsébet-körút 8.** Tel.: 422-577, 220-299. Raktár a házban.
- Kino film, VIII., Röck Szilárd-u. 20.** Tel.: 136-942. Raktár a házban.
- Kino foto, XIV., Thököly-út 150.** Tel.: 496-602.
- Kodak, V., Bathory-u. 6.** Tel.: 114-158, 114-184.
- Kovács és Faludi** laboratórium, XIV., Gyarmat-u. 35. Tel.: 297-855. Synchron műterem: XIV., Gyarmat-u. 49/b. Tel.: 297-487.
- Kormos Miklós** filmvállalata, VII., Erzsébet-körút 9-11, III. 6. Tel.: 422-574
- Kovács Emil és Társa, VII., Erzsébet-körút 8.** Tel.: 421-948. Raktár a házban.
- Központi** filmkezelő, VII., Erzsébet-körút 9-11. Tel.: 144-863, 139-990.
- Krupka** filmgyár és laboratórium, XIV., Bácskai-u. 29/b. Tel.: 496-741.
- Lajta Andor, XIV., Thököly-út 75.** Tel.: 297-076.
- Léna film,** Lévai-Nagy filmgyártó és kölcsönző kft. VII., Erzsébet-krt. 13. Telefon: 223-066.
- MAGYAR FILM, VI., Bajza-utca 18.** Tel.: 220-855, 422-961. Szerkesztő: Váci Dezső, VIII., Üllői-út 42. Tel.: 136-386.
- Magyar Film Iroda Rt., IX., Könyves Kálmán-körút 15.** Tel.: 146-346, este 7 órától reggel 9 óráig, valmint vasár- és ünnepnap: 146-343. Játékfilmgyártás: 146-342. Színészöltözők: 140-727. Felirat-készítő üzem: 139-211. Híradókiadás: VIII., Szentkirályi-u. 25. Tel.: 145-510. Fényképezem: VIII., Sándor-u. 5-7. Tel.: 145-510. Filmkölcsönző-osztály: VII., Erzsébet-körút 45. Tel.: 222-098.
- Magyar Film Otthon, VI., Eötvös-u. 25/b.** Tel.: 122-463.
- Magyar Irók Filmje Rt.,** Gyártási iroda: XVI., Gyarmat-utca 39. Tel.: 297-999.
- MIF** kölcsönző Rt., VII., Erzsébet-körút 13. Tel.: 420-796, 420-798.
- MMOE, VIII., Csokonay-utca 10.** Telefon: 136-005.
- Matador film, VIII., Sándor-tér 2.** Tel.: 132-774. Raktár: VIII., Népszínház-u. 19. Tel.: 349-414.
- Márkus Jenő, XIV., Hungária-körút 135.** Tel.: 296-749.
- Mester film, XIV., Thököly-út 116.** Tel.: 296-269.
- Metro-Goldwyn-Mayer, VIII., Sándor-tér 3.** Tel.: 144-424, 144-425. Raktár a házban.
- Mozgóképzési** Rt. kölcsönosztálya, VII., Akácfa-u. 4. Tel.: 144-487, 144-488. Raktár: VIII., Kun-u. 12. Tel.: 144-486.
- Magyar Mozgófénykép-gépezők Országos Egyesülete, VIII., Népszínház-utca 19. I. (D. u. 2-4.)** Tel.: 337-598.
- Modern film kft., VII., Erzsébet-körút 8.** Tel.: 222-000.
- Molnár Ferenc** vetítőszen-kereskedő, VII., Erzsébet-körút 8. Tel.: 140-736, 222-105.
- Művészfilm, VII., Rákóczi-út 40.** Tel.: 340-397. Raktár a házban.
- New York kávéház, VII., Erzsébet-körút 9-11.** Tel.: 131-880, 131-981.
- Objectiv film, VII., Erzsébet-körút 8.** Tel.: 422-580.
- Oktatófilm** kirendeltség, VIII., Csepreghy-utca 4. Tel.: 330-926.
- Oláh György** gépészmérnök, a Zeiss Ikon A. G. mozigépeinek képviselője, VIII., Röck Szilárd-u. 20. Tel.: 349-933.
- OMME, VIII., Csokonay-u. 10.** Telefon: 143-013.
- Orbán-Balogh, VII., Tisza Kálmán-tér 15.** Tel.: 132-940.
- Pacsery László, XII., Királyhágó-utca 16.** Tel.: 155-992.
- Palatinus film, VII., Erzsébet-krt. 9-11.** Tel.: 145-411, 145-412.
- Palló film kft., VII., Erzsébet-körút 13.** Tel.: 421-183. Raktár: VII., Erzsébet-körút 8. Gyártási iroda tel.: 422-791.
- Pannonia** filmlaboratórium, XIV., Thököly-út 61. Tel.: 497-775.
- Papp Béláné és Társa** betéti társaság, VII., Erzsébet-krt. 9-11. Tel.: 138-031.
- Paramount film, VIII., Rákóczi-út 59.** Tel.: 134-437, 140-522. Raktár a házban.
- Pásztor film, VIII., Rákóczi-út 9.** Tel.: 337-596.
- Pátia film, VIII., Erzsébet-körút 8.** Tel.: 221-807. Raktár: VIII., Népszínház-u. 19. Tel.: 349-414.
- Pegazus film, VII., Erzsébet-körút 7. sz.** Tel.: 136-463.
- Petsman Ferenc, VIII., Mária-u. 19.** Tel.: 136-449.
- Petsman László, VI., Teréz-körút 3.** Tel.: 112-890. Csillaghegy: 163-429.
- Pflum Tibor dr.** filmkölcsönzővállalata, VII., Erzsébet-krt. 9-11. Tel.: 137-711.
- Photophon film, VII., Erzsébet-krt. 8.** Tel.: 422-005.
- Phöbus** filmkölcsönző, VII., Erzsébet-körút 8. Tel.: 222-617. Raktár a házban.
- Pictura film, XIV., Gyarmat-u. 39.** Tel.: 297-999.
- P. Kiss Pál** grafikai műterem, VIII., Rákóczi-út 23. Tel.: 146-045.
- Projectograph, VIII., Rákóczi-tér 11.** Tel.: 132-201.
- Radó István, VIII., Népszínház-u. 14.** Tel.: 138-091.
- Radó-Orbán** mutáció, VIII., Népszínház-utca 14. Tel.: 138-091.
- Reflektorfilm, VIII., Sándor-tér 4.** Tel.: 142-529. Raktár: VIII., Röck Szilárd-u. 20. Tel.: 140-722.
- Rex film, VII., Erzsébet-körút 9-11.** Tel.: 141-200.
- Schilling Gyula, VII., Rózsa-u. 33.** Tel.: 141-009.
- Seidl és Veress** Laboratórium, lásd: Pannonia filmlaboratórium.
- Simonyi Vilmos** mérnök, az OMME szakértője, XI., Fehérvári-út 147. Telefon: 257-110.
- Sinus** hangos filmservice, V., Pannónia-u. 44. Tel.: 493-957, állandó ügyelet.
- Sláger film, VII., Erzsébet-körút 8.** Tel.: 222-618. Raktár a házban.
- Stúdió** mozgóképgyártó és terjesztő kft., VII., Erzsébet-körút 8. Tel.: 420-579.
- Székely Sándor** mérnök, V., Pozsonyi-út 40. Tel.: 292-506.
- Szenágy-Macskássy** színes trükkfilmek, IV., Múzeum-körút 1/b. Tel.: 380-027.
- Takács film, XIV., Thököly-út 116.** Tel.: 296-125.
- Tobis film, VII., Erzsébet-körút 16.** Tel.: 222-603.
- Telefongyár R. T., XIV., Hungária-körút 126-128.** Tel.: 297-930.
- Turul Szépműves Filmgyártó és Filmterjesztő Szövetkezet, VIII., József-körút 35.** Tel.: 330-766.
- Turul Szövetség Szépműves B. E.** vetítő mozgalmi törzs, VIII., Röck Szilárd-utca 20.
- Ufa film, IV., Kossuth Lajos-u. 13.** Tel.: 183-858. Raktár a házban. Telefon: 389-036.
- Universal film, VIII., Népszínház-u. 21.** Tel.: 138-447, 138-448. Raktár a házban.
- Valter** reklámanyagkölcsönző, vetítővásznon-karbantartás, VII., Erzsébet-krt. 8. Tel.: 222-108.
- Váci Dezső,** a MAGYAR FILM szerkesztője, VIII., Üllői-út 42. T.: 136-386.
- Wamoscher Béla dr.** filmvállalata, VII., Erzsébet-krt. 8. Tel.: 137-438.
- Warner Bros. First National, VIII., József-krt. 30-32.** Tel.: 132-590, 142-464. Raktár: VIII., Népszínház-u. 13. Tel.: 144-317.
- Zeneszerzők Szövetkezete, IV., Gerlőczy-utca 3.** Tel.: 189-306.